

Posiedzenie
Biura
Politycznego
KC PZPR

WARSZAWA (PAP) — Biuro Polityczne na posiedzeniu w dniu 8 bm. rozpatrzyło program rozwoju przemysłu lniarskiego w latach 1981—90. Oceniono pozytywnie przedstawiony program, który przewiduje m. in. wzrost arealu i koncentrację upraw lnu i konopi w regionach uzyskujących najwyższe plony, zwiększenie średniej po-

Ciąg dalszy na str. 2

DZIŚ 6 STRON

Gazeta
Współczesna

DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 7 (8983)

Białystok — Łomża — Suwałki, środa, 9 stycznia 1980 r. Nakład: 139.281 A

Cena 1 zł

W Łomży obradowała Wojewódzka Konferencja Partyjna
W poczuciu dobrze spełnionych zadań
wobec kraju i województwa

Tow. Waldemar Szpaliński I sekretarzem KW PZPR

Nowoczesna Zbiorcza Szkoła Gminna w Jaświłach (woj. białostockie), oddana do użytku pod koniec grudnia ub. roku. Uczy się w niej 750 dzieci.
Fot. Z. Zaremba

Wczoraj, z udziałem 273 delegatów obradowała w Łomży II Wojewódzka Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Otwierając obrady I sekretarz KW — WALDEMAR SZPALIŃSKI powiedział: „ROBIŁIŚMY DUŻO I DOBRZE — STAC NAS NA WIECEJ I LEPIEJ”. I to hasło stało się myśl przewodnią łomżyńskiej konferencji. Do takiego stwierdzenia upoważniają uzyskane wyniki w ubiegłych dwóch latach, zdobyte doświadczenia, a przede wszystkim wysoka aktywność wojewódzkiej organizacji partyjnej i jej głęboka więź ze społeczeństwem.

Waldemar Szpaliński w serdecznych słowach powitał delegatów reprezentujących 25-tysięczną wojewódzką organizację partyjną oraz gości w osobach: kierownika Wydziału Ogólnego Komitetu Centralnego PZPR — Antoniego Górnego, zastępcę kierownika Wydziału Nauki i Oświaty KC — Władysława Kąte, przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu SD — Henryka Wiśniewskiego, sekretarza WK ZSL — Eugeniusza Mioduszyńskiego, a także weteranów ruchu robotniczego towarzyszy: Jana Grodzkiego, Michała Jastrzębskiego, Bronisława Koprowicza i Władysława Winko.

Dzisiejsza konferencja partyjna — powiedział I sekretarz KW — kończy kolejny etap kampanii sprawozdawczo-wyborczej i stanowi ważne ogniwo w przygotowaniu do VIII Zjazdu naszej partii. W okresie tym, przezwyciężając trudności i napięcia, konsekwentnie realizowaliśmy zadania, których nadrzędnym celem był wszechstronny rozwój społeczno-gospodarczy i kulturalny regionu, poprawa warunków pracy i życia mieszkańców. Uznając te cele

za nadrzędne — mówił dalej tow. Waldemar Szpaliński — Konferencja nasza wypracuje dziś kierunki dalszego rozwoju województwa w latach 1980/81, zapewniając wzrost naszego udziału w życiu gospodarczym, społecznym i kulturalnym kraju.

Zgodnie z regulaminem obrad Konferencja wybrała komisję: Mandatową, Wyborczą, Wniosekową i Sekretaryjną. Wcześniej zaś powołano przewodniczącą obrad towarzyszy: Stanisława Nankiewicza, Michała Adamcewicza i Stanisława Topora.

Przewodniczącą obradom towarzyszą Stanisława Nankiewicz udzieliła następnie głosu I sekretarzowi KW — Waldemarowi Szpalińskiemu, który zaproponował tow. Antoniemu Górnemu, aby kanadydował jako delegat województwa łomżyńskiego na VIII Zjazd partii, co spotkało się z serdeczną aprobatą delegatów.

Następnie tow. Waldemar Szpaliński scharakteryzował

działalność wojewódzkiej organizacji partyjnej w mijającej kadencji, przebieg dyskusji przedzjazdowej w woj. łomżyńskim oraz omówił zadania jakie czekają wojewódzką instancję partyjną w najbliższych latach. (Przemówienie tow. Waldemara Szpalińskiego zamieszczamy na stronie III). Po referacie rozwinęła się gospodarska, pełna troski o losy i pomyślność regionu łomżyńskiego dyskusja, w której zabralo głos 19 towarzyszy. (Omówienie wystąpień poszczególnych delegatów publikujemy na str. IV i V).

WYSTĄPIENIE
ANTONIEGO GÓRNEGO

Zabierając głos z-ca członka KC — Antoni Górny podkreślił znaczne umocnienie w ciągu ostatnich dwóch lat wojewódzkiej organizacji partyjnej, która wniosła poważny wkład w dokonania społeczno-gospodarcze województwa. W wyniku racjonalnego gospodarowania, śmiałych inicjatyw, prawidłowego doboru

kierunków działania zanotowane w wielu dziedzinach wyższe rezultaty od średnio krajowych. Pozostało jednak wiele do zrobienia zwłaszcza w podstawowej gałęzi gospodarki regionu — rolnictwie.

W imieniu Komitetu Centralnego oraz osobiście I sekretarza KC PZPR — Edwarda Gierka, Antoni Górny przekazał wysoką ocenę pracy wojewódzkiej organizacji partyjnej i jej kierownictwa z I sekretarzem KW — Waldemarem Szpalińskim oraz uznanie za wkład w kierowanie rozwojem województwa i zacieśnienie więzi partii ze społeczeństwem, stanowiącej podstawę społeczno-gospodarczych osiągnięć. Życzył również dalszych sukcesów dla dobra partii i socjalistycznej Ojczyzny.

Nawiązując do ostatnich wystąpień I sekretarza KC, mówca szeroko omawiał problematykę gospodarki żywnościowej kraju i zaopatrze-

Ciąg dalszy na str. 2

Prezydium II Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR.

Egzekutywa KW PZPR
w Łomży

WALDEMAR SZPALIŃSKI

— I sekretarz KW

RYSZARD INTEREWICZ

— sekretarz KW

TERESA KAZIMIERCZUK

— sekretarz KW

WŁODZIMIERZ MICHALUK

— sekretarz KW

MIECZYSLAW PIETRZAK

— sekretarz KW

JAN DZIENISIUK

— członek Sekretariatu KW

ANTONI DROZDOWSKI

— członek Sekretariatu KW

KAZIMIERZ PIOTROWSKI

— członek Sekretariatu KW

MICHAŁ ADAMCEWICZ

STANISŁAW DANISZEWSKI

HENRYK GRYKO

JADWIGA KUTYŃSKA

STANISŁAW KUTYŃSKI

JADWIGA PIOTROWICZ

WACŁAW REDIŃSKI

STANISŁAW SOKOŁOWSKI

STEFAN SOKOŁOWSKI

JERZY ZIENTARA

Delegaci
na VIII Zjazd PZPR

WALDEMAR SZPALIŃSKI — I sekretarz KW PZPR.

ANTONI GÓRNY — kierownik Wydziału Ogólnego KC PZPR.

ALINA BORACZEWSKA — tkaczka w ZZPB w Zambrowie.

HENRYK GODLEWSKI — rolnik ze wsi Kuleszki, gm. Andrzejewo.

ELŻBIETA JASZCZOŁT — prezes GS w Bogutach.

HALINA KLEPACZEWSKA — nauczycielka Liceum Ogólnokształcącego w Wysokim Mazowieckiem.

STANISŁAW KOC — rolnik z gminy Ciechanowiec.

JADWIGA KUCZYŃSKA — włóknianka w LZPB „NAREW” w Łomży.

STANISŁAW NANKIEWICZ — brygadziśka Zakładów Odzieżowych „BIELO” w Grajewie.

ZYGMUNT PROSIŃSKI — rolnik z Wyszomierza, gm. Szumowo.

WITOLD RACHUBKA — rolnik ze wsi Grady, gm. Nowogród.

FRANCISZEK RAMOTOWSKI — pracownik Fabryki Przyrządów i Uchwytów — zakład w Kolnie.

KAZIMIERZ SŁODZIŃSKI — pracownik POM w Szerzynie.

STANISŁAW SOKOŁOWSKI — rolnik ze wsi Cedry, gm. Stawiski.

Wybory w Indiach

Zwycięstwo
Kongresu
I. Gandhi

DELHI (PAP) — Kongres Indry Gandhi zdobył już absolutną większość w Izbie Ludowej — izbie niższej parlamentu centralnego Indii i wszystko wskazuje na to, że uzyskała w niej dwie trzecie miejsc. Spośród 403 mandatów rozstrzygniętych we wtorek Kongres zdobył ich aż 303. Absolutna większość w 544-osobowej Izbie wynosi 273 mandaty.

Najpoważniejsi konkurenci kongresu ponieśli dotkliwie porażki. Lok Dal (Partia Ludowa) Charana Singha uzyskała dotychczas tylko 23 mandaty, a Janata Jagjivana Rama — 20. Janata przed rozłamem, do którego doszło w lipcu 1979 r., miała w Izbie Ludowej 303 deputowanych.

Do parlamentu weszli m. in. syn Indry Gandhi Sanjay oraz członkowie „koterii Sanjaya” b. minister obrony Ban-si Lal i b. minister Informacji V. C. Shukla.

Wojewódzkie konferencje PZPR

WARSZAWA (PAP) — W BIAŁEJ PODLASKIEJ, KROŚNIE I ŁOMŻY odbyły się 8 bm. wojewódzkie konferencje sprawozdawczo-wyborcze PZPR. W trakcie obrad dokonano oceny społeczno-gospodarczego dorobku tych regionów, nakreślono programy działania na najbliższe lata, dokonano wyboru delegatów na VIII Zjazd PZPR oraz nowych wojewódzkich władz partyjnych.

BIAŁA PODLASKA (PAP)

— Poprawa warunków życia społeczeństwa poprzez podnoszenie efektywności gospodarowania, coraz lepszą pracę na każdym stanowisku, a także sprawy maksymalnego wykorzystania możliwości produkcji rolnej regionu — oto myśli przewodnie Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR, która 8 bm. odbyła się w Białej Podlaskiej. Ponad 20-tysięczną rzeszę członków białopodlaskiej organizacji partyjnej reprezentowało 246 delegatów.

W obradach wzięli udział członkowie centralnych władz i centralnego aktywów partyjnych; członek KC, kierownik Wydziału Kadr KC PZPR — Zygmunt Stępień oraz zastępcę kierownika Wydziału Rolnego i Gospodarki Żywnościowej KC PZPR — Remigiusz Iwanowski.

W referacie sprawozdawczym zastępca członka KC, I sekretarz KW PZPR w Białej Podlaskiej — Ryszard Socha — podkreślił, że w okresie ubiegłych 4 lat o ponad 53 proc. zwiększyła się w województwie białopodlaskim wartość majątku trwałego. Wzrosła produkcja przemysłowa. Nastąpiła rozbudowa i modernizacja przemysłu, korzystnie zmieniła się sytuacja w strukturze produkcji. Dyskusję podsumował Zygmunt Stępień.

W uchwale określającej program działania wojewódzkiej organizacji partyjnej na lata 1980—81 na plan pierwszy wysunęto problemy podnoszenia efektywności gospodarowania miejscowego przemysłu i rolnictwa oraz

poprawy warunków życia społeczeństwa.

Na konferencji wybrano 11 delegatów na VIII Zjazd PZPR, wśród nich Zygmunta Stępię i Ryszarda Sochę. Łącznie z jednym delegatem wybranym bezpośrednio na Konferencji zakładowej, białopodlaską organizację partyjną reprezentować będzie na VIII Zjeździe PZPR 12 delegatów.

Wybrano również Komitet Wojewódzki PZPR oraz Wojewódzką Komisję Rewizyjną. Na pierwszym posiedzeniu plenarnym nowo wybranego Komitetu Wojewódzkiego wyłoniono Egzekutywę KW PZPR. I sekretarzem KW w Białej Podlaskiej został ponownie Ryszard Socha.

KROŚNO (PAP) — Zadania członków organizacji partyjnych w inspirowaniu wszystkich środowisk społecznych i zawodowych do jak najlepszego wypełniania swych funkcji i powinności wobec kraju, a także do pracy nad wszechstronnym przeobrażeniem podlaskiego regionu, znalazły się w centrum uwagi uczestników Wojewódzkiej

Wiedeń — W Austrii przedyskutowano w interesie pokoju w tym regionie.

Rozmowy ministerialne NRD — Austria

Wiedeń — W Austrii przedyskutowano w interesie pokoju w tym regionie.

Wiedeń — W Austrii przedyskutowano w interesie pokoju w tym regionie.

Wiedeń — W Austrii przedyskutowano w interesie pokoju w tym regionie.

Wiedeń — W Austrii przedyskutowano w interesie pokoju w tym regionie.

Wiedeń — W Austrii przedyskutowano w interesie pokoju w tym regionie.

Wiedeń — W Austrii przedyskutowano w interesie pokoju w tym regionie.

Wiedeń — W Austrii przedyskutowano w interesie pokoju w tym regionie.

Wiedeń — W Austrii przedyskutowano w interesie pokoju w tym regionie.

Członkowie KW PZPR w Łomży

MICHAŁ ADAMCEWICZ — przewodniczący WRZZ w Łomży
FRANCISZEK ALIŃSKI — prezes Sądu Wojewódzkiego w Łomży
STANISŁAW BACZEWSKI — rolnik ze wsi Kossaki, gm. Piątnica
STANISŁAW BAK — pracownik WPGKIM O/Zambrów
KAZIMIERZ BIENKOWSKI — rolnik z Miastkowa
STANISŁAW BOGUCKI — rolnik ze wsi Krzeczów, gm. Czyżew
ALINA BORACZEWSKA — pracownica ZZPB w Zambrowie
JOZEF BORKOWSKI — rolnik ze wsi Rembiszewo, gm. Kolaki
STEFANIA BRONISZEWSKA — dyrektor Zakładu Gospodarczego w Wys. Mazowieckim
MIECZYSLAW BRZEZICKI — kierownik Wydziału Pracy Ideowo-Wychowawczej KW
WACŁAW BURZYŃSKI — rolnik ze wsi Zbójna, gm. Zbójna
STANISŁAW CHLUDZIŃSKI — rolnik ze wsi Chłudni, gm. Mały Płock
JAN CIBOROWSKI — rolnik ze wsi Srebrów, gm. Wizna
STANISŁAW CIUPA — wicewojewoda łomżyński
HALINA CZAJKOWSKA — rolniczka ze wsi Truskolasy, gm. Sokółki
JADWIGA CZEMERYCH — bibliotekarka Gminnej Biblioteki w Turzynie
STANISŁAW DANISZEWSKI — kura- tor Oświaty i Wychowania w Łomży
WANDA DĄBKOWSKA — pracownica Państwowego Przedsiębiorstwa Spożywcze- go w Łomży
ANTONI DROZDOWSKI — I sekretarz KM PZPR w Łomży
JAN DZIENISIUŁ — przewodniczący WKPP w Łomży
TADEUSZ ERTMAN — pracownik Zak- ładu Mleczarskiego w Wys. Mazowieckim
JOZEF GŁOWACKI — rolnik ze wsi Mie- cze, gm. Rajgród
HENRYK GODLEWSKI — rolnik ze wsi Kuleszki, gm. Andrzejewo
MIECZYSLAW GÓRSKI — I sekretarz KM-G PZPR w Wys. Mazowieckim
HENRYK GRYSKO — przewodniczący ZW ZSMP w Łomży
TADEUSZ GULIK — rolnik ze wsi Zu- zele, gm. Nur
JOZEF GUTOWSKI — rolnik ze wsi Bo- czki, gm. Grajewo
RYSZARD INTEREWICZ — sekretarz KW PZPR
WIKTOR JAGODZIŃSKI — pracownik SKR Drozdowo, gm. Piątnica
JAN JANUSZEWSKI — pracownik PKP w Osowie, gm. Goniądz
ANDRZEJ JASKOWSKI — rolnik ze wsi Klimaszewna, gm. Radziłów
JOZEF KACPRZAK — kierownik Wy- działu Rolnego i Gospodarki Żywnościow- ej KW
KRYSTYNA KAPLAN — pracownica Łukowskich Zakładów Skórzanych w Cle- chanowie
STANISŁAW KARWOWSKI — rolnik ze wsi Podgórze, gm. Łomża
TERESA KAZIMIERCZUK — sekretarz KW PZPR
KRYSTYNA KOSTRO — rolniczka ze wsi Moczydły-Stanisławowięta, gm. Sze- pietowo
TADEUSZ KRYŃSKI — rolnik ze wsi Po- niat, gm. Perlejewo
JERZY KUBRAK — prokurator woje- wódzki w Łomży
JADWIGA KUCZYŃSKA — pracownica LZPB „Narew” w Łomży
KAZIMIERZ KURPIEWSKI — pracow- nik SKR w Szumowie
STANISŁAW KUTYŁOWSKI — dyrek- tor Kombinatu PGR „Wizna”
ZBIGNIEW KWIATKOWSKI — pracow- nik Tartaku w Jedwabnem
ŚLAWOMIR LICHOTA — pracownik SKR w Grabowie
ANATOL LISOWSKI — prezes WZSR w Łomży
BARBARA LORENC — pracownica Zak- ładu Dzierżawskiego w Kolnie
DOMINIK ŁASKI — rolnik ze wsi Tar- gonie, gm. Zawady
KONSTANTY LEMPICKI — rolnik ze wsi Wasosz
RYSZARD MALINOWSKI — rolnik ze wsi Nowa Wieś, gm. Trzcielanie

Zastępcy członków Komitetu Wojewódzkiego

RYSZARD ARASIMOWICZ — I sekre- tarz KZ ZPW w Grajewie
HENRYK BIAŁOBRZEŃSKI — kierownik WOKI w Łomży
STEFANIA BOĆ — rolniczka ze wsi Ki- sielnica, gm. Piątnica
CZESŁAW CHOLEWICKI — rolnik ze wsi Boguszyce, gm. Łomża
KAZIMIERZ HOŁOWNIA — kierownik Wydziału Administracyjnego KW
ALEKSANDER JANKOWSKI — I sekre- tarz KZ w Urzędzie Wojewódzkim
KRYSTYNA KADŁUBOWSKA — prac- ownica Łomżyńskich Zakładów Spożyw- czych
EUGENIUSZ KLUF — dyrektor Przed- siębiorstwa Przemysłu Spożywczego w Łomży
STANISŁAW KOC — rolnik ze wsi Ko- ce-Basie, gm. Ciechanowiec
ŁUCJA KOSSAKOWSKA — pracownica WUP w Zambrowie

Członkowie Wojewódzkiej Komisji Rewizyjnej

BARBARA BIELAWSKA — kierownicz- ka Kuchni w Łomży
JAN CRYT — dyrektor Banku Spół- dzicznego w Goniądzu
JADWIGA DUDZIEC — główna księgo- wa Przedsiębiorstwa „Ruch”
JADWIGA FLORCZUK — z-ca dyrekto- ra Zbiorczej Szkoły Gminnej w Ciecha- nowie
WŁADYSŁAW JARYNA — emeryt z Wys. Mazowieckiego
DANUTA KALINOWSKA — księgowa GS w Nowogrodzie
BARBARA KUREK — przewodnicząca ZGm. ZSMP w Zarebach
JADWIGA LIZIEWSKA — kierowniczką kadr SKR w Szczepanie
ROMAN ŁUKASZEWICZ — pracownik Urzędu Miasta i Gminy w Kolnie
GUSTAW MACIAG — kierownik zmiany w PGR „Wizna”
IRENEUSZ MAJEWSKI — dyrektor Sta- cji Unasienniania Zwierząt w Piątnicy

JOZEF MARCINKIEWICZ — leśniczy, gm. Rajgród
WŁODZIMIERZ MICHALUK — sekretarz KW PZPR
WŁADYSŁAW MISZCZUK — rolnik ze wsi Wyszonki, gm. Klukowo
ZOFIA MORZE — pracownica WSS w Kolnie
STANISŁAW NANKIEWICZ — pra- cownica Zakładu Odzieżowego w Grajewie
HENRYKA NAWROCKA — rolniczka ze wsi Grabowo, gm. Grabowo
JERZY NEWELSKI — prezydent Łomży
WALDEMAR NOWAK — dyrektor Wo- jewódzkiego Szpitala Zespołowego w Łomży
JOZEF OKODNIK — pracownik Przed- siębiorstwa „Transbud” w Łomży
HALINA OLSZEWSKA — pracownica LZPB „Narew” w Łomży
KRYSTYNA PANAS — przewodnicząca gospodarstwa zespolowego w Kosiorkach gm. Ciechanowiec
JERZY PANASEWICZ — z-ca komenda- nta wojewódzkiego MO w Łomży
JOZEF PERKOWSKI — rolnik z gm. Kobylin
KAZIMIERZ PERKOWSKI — rolnik ze wsi Króle, gm. Rutki
DANUTA PETERSON — rolniczka ze wsi Mroczy, gm. Zambrów
MIECZYSLAW PIETRZAK — sekretarz KW PZPR
JADWIGA PIOTROWICZ — pracownica Spółdzielni „Miś” w Łomży
KAZIMIERZ PIOTROWSKI — kierow- nik Wydziału Organizacyjnego KW
CZESŁAW PODBIEJSKI — dyrektor Łomżyńskiego Przedsiębiorstwa Budowlano- go
TADEUSZ POTERAJ — I sekretarz KM-G w Zambrowie
ALEKSANDRA PROSZKIN — pracow- nica Przedszkola w Wys. Mazowieckim
WITOLD RACHUBKA — rolnik ze wsi Grady, gm. Nowogród
JEDRZEJ RADZISZEWSKI — rolnik ze wsi Skłody, gm. Plekuty
FRANCISZEK RAMOTOWSKI — prac- ownik Fabryki Przyrządów i Uchwytów — Zakład w Kolnie
JANUSZ REDLIN — prezes WZKR w Łomży
WACŁAW REDLIŃSKI — wicewojewoda łomżyński
IRENEUSZ RESKO — pracownik POM Smolniki, gm. Stawiski
SZCZEPAN ROGALSKI — rolnik ze wsi Waszczew, gm. Śniadowo
STANISŁAW SIDOR — kierownik Wy- działu Ekonomicznego KW
IRENEUSZ SKRODZI — I sekretarz KM-G w Kolnie
KAZIMIERZ SŁODZIŃSKI — pracownik POM Szczepanów
EULALIA SOBOTKO — dyrektor Sta- cji Oceny Odmian w Krzyżewie, gm. So- kółki
STANISŁAW SOKOŁOWSKI — rolnik ze wsi Cedry, gm. Stawiski
STEFAN SOKOŁOWSKI — komendant wojewódzki MO w Łomży
WANDA SOKOŁOWSKA — pracownica GS w Trzcielanie
MARIAN SUCHOZEBSKI — sekretarz Redakcji „Gazety Współczesnej”
FRANCISZEK SZMIDT — dyrektor Zbiorczej Szkoły Gminnej w Kuleszach
JANINA SZMURŁO — pracownica Wo- jewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w Szepietowie
WALDEMAR SZPALIŃSKI — I sekre- tarz KW PZPR
STANISŁAW TOPÓR — pracownik LZPB „Narew” w Łomży
WIESŁAWA TYSZKO — pracownica UPT w Bogutach
JAN WIŚNIEWSKI — pracownik SKR w Zarebach
KAZIMIERZ WĄDOŁOWSKI — I sekre- tarz KM-G w Grajewie
TOMASZ WINKO — kierownik Oddziału PKS w Łomży
JERZY ZIENTARA — wojewoda łom- żyński
HALINA ZALEWSKA — dyrektor Gmin- nego Ośrodka Kultury w Rajgrodzie
MIECZYSLAWA ZALEWSKA — pracow- nica GS w Czyżewie
ANTONI ZALEWSKI — pracownik Lu- belskiej Fabryki Wąg w Grajewie

W poczuciu dobrze spełnionych zadań wobec kraju i województwa

Ciąg dalszy ze str. 1

nia rynku, budownictwa, transportu i handlu zagranicz- nego. Zwrócił także uwagę na potrzebę zwiększenia udziału każdego województwa w roz- wój kraju. Dyskusja nad Wy- tycznymi na VIII Zjazd partii stanowiła płaszczyznę do zasta- nowienia się nad tym, co moż- na uczynić dla przezwycięze- nia istniejących trudności na każdym stanowisku pracy, jak ulepszyć otaczającą nas rzeczywistość.

Wskazówki zawarte w Wy- tycznych oraz w wystąpieni- ach I sekretarza KC — stwierdził tow. Górny — zna- lazły swoje urzeczywistnienie w dokumentach przedłożonych pod obrady Konferencji — dotyczących programu dzia- łania wojewódzkiej organiz- acji partyjnej na następne dwa lata. W Łomżyńskim istnieją realne podstawy ku temu, by zrealizować w pełni wytycz- ne kierunki rozwoju.

Do Prezydium Konferencji wpłynęło wiele telegramów z życzeniami owocnych obrad i

pomyślnej realizacji przyje- tych kierunków działania. Na ręce tow. Waldemara Szpal- ińskiego najlepsze życzenia po- myślnych obrad nadesłał w imieniu Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Litwy tow. Pietras Griskiewiczius — I sekretarz KC KPL. W telegramie czytamy m.in.: „Jesteśmy głęboko przekonani, że wszechstronne omówienie na Waszej Konferencji zagad- nien partyjnego kierownictwa wszystkich dziedzin życia ekonomicznego i kulturalnego oraz podjęcie decyzje sprzyja- jące podjęciu wszelkich roz- wój woj. łomżyńskiego”.

Telegram nadesłał również Okręgowy Komitet Bulgar- skiej Partii Komunistycznej, podpisany przez I sekretarza OK BPK w Widnie — Lud- mla Pendelazskina.

Druga Wojewódzka Konfe- rencja Sprawozdawczo-Wybor- cza PZPR dokonała wyboru nowych władz partyjnych: Ko- mitetu Wojewódzkiego oraz

Wojewódzkiej Komisji Rewi- zyjnej — Zdzisław Truszkow- ski.

Tow. Waldemar Szpal- iński, dziękując za powierzenie mu funkcji I sekretarza KW, złożył członkom nowo wybra- nym władz wojewódzkiej or- ganizacji serdeczne życzenia owocnej pracy. Wyraził prze- konanie, że wszyscy wchodzi- cy w skład Plenum Komitetu Wojewódzkiego oraz jego or- ganów będą z pełnym zaangażowaniem i w poczuciu wiel- kiej odpowiedzialności dzia- lać aktywnie na rzecz dalsze- go umocnienia organizacji partyjnej i społeczno-gospo- darczego rozwoju wojewódz- twa.

Mamy świadomość — stwierdził tow. Szpal- iński — że czekających nas zadań, które będziemy realizowali w zło- tych warunkach społeczno- gospodarczych. W ciągu ostat- nich dwóch lat zdobyliśmy wiele doświadczeń w zakresie skutecznego działania i szyb- kiego reagowania na negatyw- ne zjawiska. Jesteśmy prze- konani, że wojewódzka orga- nizacja partyjna i całe społec- zeństwo woj. łomżyńskiego wniosą znaczący wkład w rozwój województwa i kraju.

Druga Wojewódzka Kon- ferencja Sprawozdawczo-Wy- borcza PZPR zakończyła od- spiewanie Międzynarodowej

Wojewódzkie konferencje PZPR

Ciąg dalszy ze str. 1

Konferencji Sprawozdawczo- Wyborczej PZPR, która odby- ła się 8 bm. w Krosnie. Wzię- ło w niej udział 313 delegatów reprezentujących blisko 37-ty- siętną organizację partyjną na Podkarpaciu.

W obradach uczestniczyli członkowie centralnych władz i centralnego aktywów partyj- nego: członek KC, kierownik Wydziału Organizacji Spo- łecznych, Sportu i Turystyki KC PZPR — Jerzy Kuberski oraz zastępca kierownika Wy- działu Planowania i Analiz Gospodarczych KC PZPR — Stanisław Nieckarz.

O dokonaniach poprzednich lat w pomyślnym rozwią- zaniu problemów społeczno- gospodarczych województwa poinformował w swym wystą- pieniu członek Centralnej Ko- misji Kontroli Partyjnej, I sekretarz KW PZPR w Kro- śnie Władysław Kandefer.

Na zakończenie dyskusji głos zabrał Jerzy Kuberski.

W podjętej na Konferencji uchwale skonkretyzowano węzłowe kierunki rozwoju wo-

jewództwa w latach 1980 — 1981. Chodził przede wszystkim o lepsze wykorzystanie po- tencjału przemysłu — tak, aby produkował on wyroby o wy- sokich walorach użytkowych, a także o dalszy rozwój rolni- ctwa, pełne wykorzystanie rezerw w gospodarce ziemią i powiększanie zasobów pa- szowych.

Na Konferencji wybrano 18 delegatów na VIII Zjazd partii, wśród nich Jerzego Ku- berskiego i Władysława Kan- deferę. Łącznie z 4 delegata- mi, którym mandaty na Zjazd powierzył zakładowe konferencje PZPR, krosień- ska wojewódzka organizacja partyjna będzie reprezentować na VIII Zjeździe partii 22 de- legatów.

W trakcie Konferencji wy- brano nowy Komitet Woje- wódzki PZPR, oraz wojewódz- ką Komisję Rewizyjną.

Na pierwszym posiedzeniu plenarnym nowego KW wyło- niono Egzekutywę KW. Funk- cję I sekretarza KW PZPR w Krosnie powierzono ponownie Władysławowi Kandeferowi.

Posiedzenie Biura Politycznego KC PZPR

Ciąg dalszy ze str. 1

wierchni działki planfa- ccyjnej i wyposażenie rolni- ctwa w odpowiednie maszyny i urządzenia. W programie przewiduje się powiększenie zdolności produkcyjnej istniejących zakładów pozyskiwania włókna i ich moderniza- cję, opanowanie nowych technologii produkcji włókna, a także budowę kilku nowych zakładów.

Nastąpi wzbogacenie as- sortymentu, wzornictwa i jakości wyrobów włó- kienniczych z lnu. Popra- wione zostaną również warunki pracy załóg.

W kolejnym punkcie obrad Biura Polityczne zapoznano się z przebie- giem tegorocznej kampanii kukurucznej.

Zwrócono uwagę na konieczność dalszego rozwoju uprawy bur- aków cukrowych, uspra- wienia odbioru i zabez- pieczenia surowca oraz zwiększenia produkcji cukru w latach następ- nych.

WYGRAĆ Z CZASEM

Ciąg dalszy ze str. 1

nów złotych. Niepokojące zjawiska zanotowano również w rolnictwie, będącym drugim po przemyśle działem wo- jewódzkiej gospodarki. Dzięki jednak wysiłkowi załóg pra- cowniczych i w wyniku aktywnych działań partyjnych i społecznych w większości zakładów udało się wykonać roczne zadania planowe.

I tu warto sięgnąć do konkretnych liczb, najlepiej obra- zujących dorobek ostatnich czterech lat. Otóż w tym nie- zwykłym trudnym dla całej gospodarki okresie, średnie rocz- ne tempo przyrostu produkcji przemysłowej kształtowa- ło się na poziomie 10,6 proc. Było więc o ponad 2 proc. wyższe od średniej krajowej. Na podkreślenie zasługuje fakt, że najwyższe przyrosty zdolno osiągnąć w produkcji wyrobów przeznaczonych na poprawę zaopatrzenia rynku krajowego oraz na eksport. Ten znaczny przyrost produk- cji uzyskano niemal w całości w wyniku wzrostu wydaj- ności pracy.

Pomyślnie zrealizowano zadania również w rolnictwie i tzw. kompleksie gospodarki żywnościowej. Mimo nieko- rzystnych warunków atmosferycznych globalna produkcja przemysłowa wzrosła o 10,4 proc. w porównaniu z rokiem 1975. Ten niewątpliwie sukces należy zawiązać przede wszystkim ogromnemu wysiłkowi samych rolników. Ale zawiązać się go również i innym czynnikom, m.in. do- brej gospodarce ziemią, dalszej mechanizacji prac pola- rowych, zabezpieczeniu odpowiedniej bazy paszowej, roz- wianiu zespołowych i specjalistycznych form gospodaro- wania na wsi, podniesieniu na wyższy poziom kultury rol- nej. Oczywiście, nie może to przesłaniać faktu, że w rol- nictwie nie wykorzystano jeszcze wszystkich rezerw, po- zwalających jeszcze bardziej zintensyfikować produkcję roślinną i zwierzęcą.

O poziomie i tempie rozwoju województwa decydują w du- żym stopniu podejmowane i realizowane przedsięwzię- cia inwestycyjne. I w tej dziedzinie cztery minione lata okazały się owocne dla Białostocka. Zainwestowano bowiem w tym okresie w gospodarkę uśrednioną 30,8 mld zł, w tym w sam tylko przemysł 10,4 mld zł. Województwo m.in. wzbogaciło się o takie obiekty prze- myślowe jak Białostockie Fabryki Mebli, Zakłady Podze- społów Telewizyjnych „Unitra-Biazeł”, Zamrażalnię Prze- twórnicy Owoców i Warzyw „Hortex” w Siemiatyczach, Za- kłady Dzierżawskie „Caró” w Biełsku Podlaskim, Zakład Uchwytów Precyzyjnych FPIU.

Ciąg dalszy ze str. 1

Nastąpił dynamiczny rozwój budownictwa mieszkani- owego we wszystkich jego formach. W minionym czterole- ciu oddano do użytku około 23 tys. mieszkań, w tym ponad 15 tys. w budownictwie uśrednionym dla ludno- ści nierolniczej. Takie rozmach budownictwa mieszkani- owego należy do bezprecedensowych w regionie białostoc- kim. Zawiązać go należy m.in. znacznej rozbudowie zaplecza produkcyjnego przedsiębiorstw budowlanych w wyniku oddania do eksploatacji kilku wytwórni elemen- tów prefabrykowanych.

Oczywiście, można dalej mnożyć konkretne liczby i po- równania, świadczące o ogromnym przeobrażeniu spo- łeczno-gospodarczym w woj. białostockim. Dzięki dobrej, lo się odczuwalnie poprawie warunków życia i bytu lud- ności. W minionym czteroleciu dochody mieszkańców Biał- ostocka wzrosły o 53,8 proc. i były o 3 punkty wyż- sze od zakładanych w planie.

Te dokonania są efektem ofiarnego wysiłku ludzi pra- cujących i inicjowanego i organizowanego przez ponad 45-ty- siętną wojewódzką organizację partyjną. Jej szeregi są zawsze otwarte dla ludzi aktywnych, pragnących wnieść i tworzyć wkład w dzieło socjalistycznego rozwoju kraju i regionu, rzetelnie traktujących swoje obowiąz- jawość. Od 1975 r. do partii przyjęto 14,5 tys. kandy- datów, w większości przodujących robotników, rolników i przedstawicieli inteligencji pracującej. Dzięki prawidło- wemu rozwojowi szeregów partyjnych, wzmożeniu ich rolniczych, podejmowanym działaniom ideowo- wychowawczym i organizacyjnym wzrosła i umocniła się masy i wsi, całego województwa.

Nikt nie ukrywa, że w latach osiemdziesiątych przy- niosła nam realizacja uchwały VIII Zjazdu w równie trud- nych, złożonych warunkach wewnętrznych i zew- nętrznych. Mówią o tym Wytyczne KC, wóki których to- wódcie białostockim przebiegała ona w atmosferze kry- zysu, efektywności gospodarowania, niepokoją i denerwują ludzi uczuciowych i pracowitych.

Jesteśmy przekonani, że doniosły wkład w przedzjazdo- Białostockiej Konferencji Partyjnej.

OWOCNYCH OBRAD TOWARZYSZE DELEGACI!

Radziecka wyprawa na Mount Everest

MOSKWA (PAP) — Grupa radzieckich alpinistów rozpo- częła przygotowania do ataku na najwyższy szczyt świata Mount Everest. Wyprawa przewidziana jest na 1982 rok. Grupa mająca atakować Ere- rest składać się będzie z 33- czołowych alpinistów ZSRR. Większość z nich ma za sobą bogate doświadczenia, niejednokrotnie z powodzeniem atakowali oni radzieckie „śle- miotyszczyki”.

Przewodniczącym Radzieckiej Federacji Alpinizmu, Jewgienij Tamm oświadczył, że gru- pa zaatakuje szczyt w marcu — mają, przed okresem silnych wiatrów monsunowych. Zespół szturmowy wyspecjalo- nowany zostanie przy pomocy kar i biologów, którzy wia- czyli się do prac przygo-ławawczych. Radzieckie alpi- niści przed podjęciem ataku na najwyższy szczyt świata przejdą badania w komora- ciśnieniowych wykorzystywa- nych obecnie podczas szkole- nia lotników-kosmonautów.

SPORT

SZS AZS bez porażki

Pojedynek finałowy biało- stockiego turnieju o puchar ZO SZS wkrótce rozpoczął się. W decydującej fazie, Zespół gospodar- zów imprezy, drużyna SZS AZS walczyła już po raz piąty o trofeum, pokonała w pierw- szym meczu wieczoru MKS „Znicz” Gorzów Wlkp. 10:5 (15:7, 15:8, 15:5). Białostocki- ki zdecydowanie dominowali na parkiecie, prezentując skuteczną grę od rywalu- zarówno w defensywie jak i ofensywie. W zwycięskim spo- lew wyróżniła się, podobnie jak i we wcześniejszych po- jedynekach — Dorota Puchalska.

Po tym zwycięstwie, SZS AZS dziś walczyć będzie o godz. 10:30 w sali II LO, o MKS „Cuprum” Lubo i tytuł mistrzowski.

W drugim meczu finału „A” wczoraj MKS „Cuprum” prze- grał z MKS „Palac” W-wa 13:15 (15:3, 14:16, 0:15, 3:15).

W finale „A” prowadził SZS AZS — 2 zw., przed MKS „Palac” — 1 zw., MKS „Cu- prum” — 1 zw. i MKS „Znicz” — bez zwycięstw.

W finale „B” padły wczoraj następujące rozstrzygnięcia: MKS „Łanct” — MKS „Kusy” Szczecin 3:1; MKS „Bolesławia” — MKS „Biełki” Zol- ynia 1:3. W grupie tej pro- wadzi MKS „Łanct” przed MKS „Kusy”, MKS „Zolynia” i MKS „Bolesławia”.

Dziś zakończył turniej. Pierwsze mecze rozpoczyna- ło o godz. 9:30. Zakończono im- prezy przewidziano w sali II LO ok. godz. 12:30. (ma)

WIADOMOŚCI SPORTOWE
ZAMIESZCZAMY TEŻ NA STR. 5.

Komunikaty

Wydział Sędziowski Okręgowego Związku Piłki Nożnej w Łomży organizuje kurs sędziów piłki no- żnej. Najchętniej widzian są ka- ndydaci, byli zawodnicy, którzy działali. Warunkiem przyję- cia jest ukończenie 18 lat oraz naj- mniej średnie wykształcenie. Kandydaci, którzy ukończyli z wynikiem pozytywnym kurs, mogli prowadzić już spotkania na- karskie począwszy od rundy wstęp- nej.

Klub Sportowy Ognisko stu- siele informuje, że w dniu 10 bm. o godzinie 16:30 w lokalu klubi odbędzie się zebranie sędzi- piłki nożnej.

POGODA

PROGNOZY
DLA WOJEWÓDZTWA
Białostockiego, łomżyńskiego i suwalskiego.

Dziś — zachmurzenie duże, ulewanie — przelotnym, mied- cami opady śniegu. Temperatura maksymalna — 2 — 5 st. m. n. — 4 — 10 st. m. n. Wiatr — uśredniony.

JUTRO — pogoda i temperatura bez zmian.

Dziś tmiennie: Marcelino Marejany (ska)

Twórcza praca dla dobra kraju i regionu — najważniejszą powinnością każdego z nas

Referat Egzekutywy wygłoszony przez Waldemara Szpalińskiego — I sekretarza KW PZPR w Łomży

TOWARZYSZKI I TOWARZYSZE DELEGACJI

Minione dwa lata, to czas kolejnych dokonań w realizacji strategii społeczno-gospodarczego rozwoju kraju, wytyczonej uchwałami VI i VII Zjazdu Partii. Wszystkie nasze działania podporządkowane zostały nadrzędnemu celowi — stałej poprawie warunków pracy i życia narodu, co znalazło pełne potwierdzenie w procesie rozwoju Polski, w tym również województwa łomżyńskiego.

Podobnie jak w całym okresie istnienia naszego młodego województwa — głównie w wyniku wzmożonego wysiłku ludzi pracy — osiągnięliśmy wysoki poziom rozwoju społeczno-gospodarczego. Nastąpił dalszy postęp w rozwoju bazy materialno-technicznej, wzbogaciła się nasza działalność i zwiększyły się zasoby oświaty i kultury.

Ten przyspieszony rozwój naszego regionu był w znacznej mierze konsekwencją reformy administracyjnej z czerwca 1975 roku. Otworzyła ona nowy rozdział organizacji życia państwowego i społecznego, wychodząc naprzeciw dotychczas potrzebom i uwzględniając specyficzne warunki i możliwości naszego województwa.

Stworzone zostały warunki do szerzego udziału ludzi pracy w życiu publicznym i zarządzaniu. Umocniono się przedstawicielstwa i wykonawcze organy terenowej władzy państwowej, które coraz skuteczniej wpływają na realizację zadań społeczno-gospodarczych i zaspokajanie potrzeb społeczeństwa.

Silną przewodnią w tworzeniu spójnego, sprawującego funkcje organizacyjno-polityczne, gospodarcze i administracyjne była i jest nasza wojewódzka organizacja partyjna, która wdraża i realizuje politykę państwa i nowo powstałego województwa. Działania instancji i organizacji partyjnych od samego początku idą w kierunku pogłębiania procesów integracyjnych w województwie. Oprarte zostały one przede wszystkim na społeczeństwie, które ze swym zasobem i energią przystąpiło do pracy.

Jest to domość osiągnięć ostatnich lat oraz warunków podstawowych realizacji celów, które wspólnie sformułowaliśmy na VII Zjeździe Komitetu.

Nasza myślna przewodnia była i jest nadal troska o to, by województwo łomżyńskie rozwijało się wszechstronnie i dynamicznie, by zawsze było obecne w życiu społecznym i gospodarczym i kulturalnym kraju. Dlatego też postawiliśmy sobie ambitne i trudne zadania, realizujemy, których wymagało zwiększonego wysiłku oraz wykorzystania wszystkich sił i środków.

Zadania te urzeczywistniliśmy pomimo trudnych warunków, wysokiej aktywności i zaangażowania wszystkich ludzi pracy. Dajemy dziś wyraz uznaniu i szacunkowi pracowitości mieszkańców Ziemi Łomżyńskiej, którzy — kultywując najchwaśniejsze tradycje — z godną i ambitną ambicją wnoszą swój wkład w rozwój socjalistycznej Ojczyzny.

W tych dokonaniach inspiratorami i organizatorami rolę spełnia wojewódzka organizacja partyjna. W wyniku aktywności pracy politycznej i ideowo-wychowawczej wojewódzka organizacja przyczyniła się do realizacji zadań państwa na VIII Zjeździe z liczbą 25 tys. członków i kandydatów partii. W tym czasie wzrosła samodzielnosc i operatywność instancji, zwiększyła się dyscyplina realizacji uchwał i zadań partyjnych, podniósł się poziom wiedzy społeczno-politycznej członków partii.

Coraz skuteczniej mobilizują społeczeństwo do realizacji zadań ognia frontu ideologicznego, wpływając jednocześnie na kształtowanie wysokiej odpowiedzialności ludzi pracy za wykonywanie codziennych obowiązków.

Rolnictwo na pierwszym planie

W strategii rozwoju naszego województwa wiodącą rolę odgrywa rolnictwo i przemysł rolno-spożywczy. Poprzednia Konferencja określiła tym samym gospodarkę wyższe amblezi i wkład w rozwój socjalistycznej Ojczyzny.

Zajmując środkową pozycję pod względem obszaru, jedno z ostatnich miejsc pod względem gęstości zaludnienia oraz warunków glebowo-klimatycznych, województwo łomżyńskie osiągnęło relatywnie wysoką dynamikę produkcji rolnej.

Stало się to możliwe między innymi dzięki dalszemu rozwojowi bazy technicznej jednostek obsługi rolnictwa. Podniósł się poziom produkcji towarowej gospodarstw. Występuje korzystna koncentracja ziemi, szczególnie w gospodarstwach większych. Prężnie rozwijają się gospodarstwa specjalistyczne. Rosnie ilość rolniczych spółdzielni produkcyjnych. Pomyślnie przebiega wdrażanie decyzji dotyczących zaopatrzenia emerytalnych rolników.

Te pokazywane rezultaty w rolnictwie zrodziły się w odpowiednim klimacie politycznym są wynikiem ożywionej pracy polityczno-organizatorskiej, którą prowadzi nasza partia na wsi i w instytucjach obsługi rolnictwa. Jednakże trzeba powiedzieć otwarcie, że w ciągu ostatnich dwóch lat nie zdołaliśmy w pełni zrealizować wielu zadań w podstawowych dziedzinach produkcji rolnej, a w hodowli bydła i trzody nastąpił poważny spadek pogłowia. Złożyły się na to głównie niekorzystne warunki atmosferyczne i ciężki żywiołowe, które bardziej niż inne regiony w kraju — dotknęły nasze województwo. Wpływ na niezadowalające wyniki miały także niepełne i często nieterminowe dostawy środków produkcji rolnej.

Na rezultaty rolnictwa rzutowały również czynniki subiektywne, jak:

- zbyt duże dysproporcje w poziomie produkcji między poszczególnymi jednostkami administracyjnymi, wsiami i gospodarstwami;
- brak większego zainteresowania — części rolników — powiększaniem produkcji rolnej;
- niepełne przygotowanie znacznej grupy rolników do wymogów nowoczesnej produkcji rolnej.

W dalszym ciągu spotykamy się także z faktami ograniczonej i niezbyt rzetelnej obsługi rolnika, a nawet rażącej przykrywką niechęci do niego. Niedostateczna podaż środków produkcji stwarza często okazję do szerezenia się tapnowictwa i kumoterstwa. Dotyczy to zresztą nie tylko rolnictwa. Nie zawsze skutecznie opiera się temu administracja państwowa i przeciwstawia — samorząd wsi. Jakże często dość biernie są w tych sprawach także nasze organizacje partyjne.

Winnimy, Towarzysze, wszystkie te negatywne i szkodliwe praktyki przeciwnie w sposób zdecydowany.

Naszym głównym celem jest rozwinięcie wspólnie ze Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym takich działań, które najlepiej służą będą podnoszeniu jakości pracy i efektywności gospodarowania w rolnictwie. Zawsze i wszędzie powinniśmy wzmacniać naszą troskę o to, by województwo zwiększało produkcję żywności, na którą czeka cały kraj.

Aktualna sytuacja w rolnictwie i stan przygotowań do tegorocznych zbiorów napawają umiarkowanym optymizmem.

Wysoka dynamika przemysłu

Przemysł jest drugim wiodącym działem gospodarki naszego województwa. W strukturze ogólnej jego produkcji największy udział mają: przemysł włókienniczy, rolno-spożywczy oraz drzewny. W ostatnich latach województwo nasze uzyskało dynamikę produkcji przemysłowej jedną z najwyższych w kraju.

W minionej kadencji realizacji planowych zadań w przemyśle, wojewódzka instancja partyjna, a także instancje stopnia podstawowego poświęcały dużo uwagi. Mimo pogorszenia się warunków realizacji zadań przemysł województwa utrzymał wysoką dynamikę. Z satysfakcją odnotowujemy fakt, że zdecydowana większość naszych zakładów plan ubiegłoroczny wykonała w pełni, nadrobiła przy tym znaczne opóźnienia i zaległości z I kwartału. Wśród nich znajduje się nasz sztabowy zakład — Łomżyńskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego „NAREW”.

Zalogram tych zakładów wyrażamy gorące podziękowanie za rzetelną i ofiarną pracę uświęconą sukcesem.

Mamy także takie zakłady, które nie wywiązały się ze swoich zadań. To właśnie z tego powodu przemysł województwa w skali globalnej nie wykonał w pełni ubiegłorocznego planu. Złożyły się na to różne przyczyny — zarówno obiektywne, jak i subiektywne. Nie wszystko da się wytłumaczyć brakiem surowców i energii. Wielu przyczyn słabej realizacji planów szukać należy wewnątrz zakładów, zwłaszcza w tych, które od dłuższego czasu nie wykonują swoich planów. Dlatego trzeba być wszechstronnie i gruntownie przeanalizować przyczyny słabej realizacji zadań w tych zakładach i wyciągnąć z tego konstruktywne wnioski.

Słabe wyniki i zaniedbania są niejednokrotnie rezultatem nieudolnego kierowania i zarządzania zakładem. Miało to miejsce na przykład w Przedsiębiorstwie Przemysłu Spożywczego, gdzie w konsekwencji nieprzebiegania dyscypliny, beztroski i niedbalstwa urągająco elementarnym wymogom bhp, doszło do poważnej awarii.

W stosunku do winnych tych rażących zaniedbań wyciągnięto surowe konsekwencje.

Z całą bezwzględnością odnoszę się będziemy do tych, którzy zaniedbują swoje obowiązki. Dotyczy to w równej mierze szeregowych pracowników, jak i kadry kierowniczej. Myślę także, że instancje partyjne nie zawsze w porę podejmują stosowne decyzje personalne w stosunku do ludzi niekompetentnych i nieudolnych.

Budujemy dużo — potrzeb nadal wiele

Na czoło celów społecznych wysunęliśmy rozwiązanie nabrających problemów budownictwa mieszkaniowego. W okresie minionych czterech lat wybudowano w Łomżyńskim blisko 40 procent mieszkań więcej, niż w całym poprzednim pięcioletniu. Stanowi to prawie 14,5% zasobów mieszkaniowych w województwie. Mamy dobre zaawansowanie w uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym realizacji planu pięcioletniego — bo przekraczając 80 procent. Również wyjątkowo trudny i napięty plan budownictwa mieszkaniowego 1979 roku w zasadzie został wykonany. Decydujący udział posiada w tym Łomżyński Przedsiębiorstwo Budowlane. Są to osiągnięcia uzyskane przy dużym nakładzie sił i środków. Dziękujemy za to budowlanym i tym wszystkim, którzy im przyszły z pomocą.

Dotychczas jednak nie udało nam się zrealizować wcześniej zakładanych programów budownictwa mieszkaniowego w gminach. Przyczyn tego jest wiele; główne z nich, to — niedostateczny potencjał budowlany przedsiębiorstw i brak odpowiedniej infrastruktury.

W budownictwie mieszkaniowym odczuwamy nadal ogromne potrzeby. Musimy także zastanowić się nad sposobami usunięcia opóźnień w rozwoju urządzeń i sieci ciepłowniczej, kanalizacyjnej i wodociągowej.

Mamy również tę świadomość, że nawet w tych trudnych warunkach moglibyśmy osiągnąć więcej, gdyby nie takie zjawiska jak:

- nieterminowa dostawa prefabrykatów i materiałów budowlanych;
- często nie najlepsza organizacja pracy na nielicznych budowach;
- niedostateczne wykorzystanie sprzętu i czasu pracy.

W usuwaniu tych negatywnych zjawisk w budownictwie dużą rolę do spełnienia mają podstawowe organizacje partyjne.

Nasze warunki mieszkaniowe byłyby znacznie lepsze, gdyby sprawnie funkcjonowała spółdzielczość i aktywnie działały samorządy, a także gdyby sami mieszkańcy bardziej dbali o stan mieszkań i zaistniałych urzędach oraz wnosili większy wkład w zagospodarowanie swoich osiedli.

Przy tak szybkim rozwoju budownictwa pogłębia się w województwie rozpiętość między rosnącymi potrzebami bytowymi mieszkańców a możliwościami ich zaspokojenia. Dotyczy to głównie bazy dla potrzeb szkolnictwa, opieki zdrowotnej, handlu i usług.

O coraz wyższą efektywność gospodarowania

Podstawowym warunkiem dalszego pomyślnego rozwoju województwa jest podniesienie efektywności gospodarowania we wszystkich sferach produkcji materialnej. To kluczowe zadanie oznacza przede wszystkim:

- potrzebę lepszego dostosowania struktury produkcji do potrzeb społecznych i takie stymulowanie produkcji, by w oparciu o własne zasoby i surowce wyprodukować więcej na rynek i eksport;
- lepsze wykorzystanie majątku produkcyjnego między innymi poprzez racjonalną konserwację maszyn i urządzeń, a także zmniejszenie ich awaryjności, eliminowanie zbędnych przestojów oraz podnoszenie wskaźnika zmianowości;
- systematyczne zmniejszanie zużycia surowców, materiałów i energii na jednostkę produkcji po to, by te samej ilości surowców wyprodukować więcej towarów wyższej jakości;
- racjonalizację zatrudnienia i lepsze wykorzystanie czasu poprzez doskonalenie organizacji pracy i systemowe zarządzania, a także właściwe rozmieszczenie ludzi wewnątrz zakładów. Nikt nie może mieć się zwolniony ze starań o systematyczny wzrost efektywności gospodarowania oraz z kontroli osiąganych rezultatów.

Nie chodzi tu o werbalne rozważania nad efektywnością, ale o konsekwentne wdrażanie jej zasad i wymogów do praktyki gospodarczej w każdym zakładzie, na wszystkich stanowiskach pracy. Wystarczy rozrzeć się w każdym zakładzie, a na pewno znajdzie się jeszcze wiele do zrobienia własnymi siłami. Nie można stać z rękami w kieszeniach, obserwując ogólnie, oczekując ciągle na dyktando ogólnie. Jestem głęboko przekonany, że z posiadanych materiałów i surowców, przy obecnych zasobach energii, możemy produkować więcej i lepiej.

Wielką rolę w realizacji tego celu mają do spełnienia Konferencje Samorządu Robotniczego, które po raz pierwszy na styczniowych sesjach przyjmują programy przedsięwzięć na rzecz podnoszenia efektywności gospodarowania, jako części składowej planów techniczno-ekonomicznych na rok bieżący.

W głębszych przeobrażeniach, jakie dokonują się dziś w sferze działalności gospodarczej, kulturalnej i społecznej wiodącą rolę spełniają organizacje partyjne i ognia frontu ideologicznego. W rozwijaniu wszystkich problemów województwa, jest zapewniony szeroki udział ludzi pracy. Coraz skuteczniej rozstrzygamy wiele spraw przy szerokim udziale samorządów miast i wsi. Możemy dziś stwierdzić, że zarówno w pracy partyjnej, jak i w działalności organów władzy, administracji państwowej i gospodarczej — odnotowaliśmy dalszy widoczny postęp.

Coraz skuteczniej organizacja społeczeństwa do wypełniania obywatelskich powinności — ognia Frontu Jedności Narodu, organizacje związkowe i młodzieżowe. Znalazło to wyraz w realizacji czynów społecznych i produkcyjnych, a zwłaszcza w ofiarnej pracy w ramach Obywatelskiego Czynu 35-lecia PRL.

I Wojewódzka Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza, określając zadania w pracy z młodzieżą, wysunęła hasło: „Więcej od i dla młodzieży”. Podkreśliła jednocześnie potrzebę intensyfikowania pracy partyjnej wśród młodego pokolenia. Z zadowoleniem stwierdzamy dziś, że w okresie sprawozdawczym nastąpił widoczny postęp w działalności organizacji młodzieżowych. Powiększyły się ich szeregi i wzrosła ranga w środowisku działania, a przede wszystkim umocniło się ich oddziaływanie na całą młodzież.

Młodzi mieszkańcy województwa coraz aktywniej uczestniczą w jego rozwoju. Godne podkreślenia są inicjatywy ZSMP, a zwłaszcza patronat nad młodzieżowymi gospodarstwami specjalistycznymi i budownictwem mieszkaniowym. ZSMP i ZHP spełniają wiodącą rolę w organizacji wypoczynku dzieci i młodzieży. Z uznaniem odnosimy się do podjętej przez młodzież inicjatywy: „NAREW — WISLE”.

Wraz ze wzrostem autorytetu i znaczenia organizacji młodzieżowych zwiększa się liczba młodzieży w szeregach naszej partii. Właściwy młodym ludziom zapal i energia, twórczy niepokój i ambicje wysoko cenimy i nadal będziemy spożytkowywać na rzecz konstruktywnych działań i urzeczywistniania społecznie pożądanego celów. Natomiast przeciwnie do formalizmu i wszelkim przejawom formalizmu i działalności pozorowanej.

Sprawdzają się ludzkie postawy

Nasze osiągnięcia w kształtowaniu socjalistycznych postaw i stosunków społecznych nie oznaczają, iż stan osiągnięty jest zadowalający. Upowszechnianie ideałów, postaw i norm moralnych nie przebiega szybko i bezkonfliktowo. Aprobata dla nich nie oznacza jeszcze powszechności, czy konsekwencji ich stosowania. Dlatego tak duże znaczenie przywiązujemy i przywiązujemy będziemy do kształtowania właściwych postaw i osobistego przykładu członków partii.

„Przyrzeczoność do partii — powiedział Edward Gierek — to nie przywilej, lecz szczególna odpowiedzialność za socjalistyczną Polskę, za jej sprawy, za swoją dla niej pracę, to zobowiązanie do ideowości i dyscypliny, do przodowania w pracy, do życia zgodnego z normami naszej moralności, do skromności i samokrytycyzmu, do zwalczania wszystkiego co złe i fałszywe”.

Uważam, Szanowni Towarzysze, że ta głęboka konstatacja stanowić winna wytyczną postępowania i działania nas wszystkich, całej wojewódzkiej organizacji partyjnej, w kształtowaniu postaw zgodnych z socjalistycznymi ideałami. Wielkie znaczenie przywiązujemy do wytworzenia szacunku dla dobrze zorganizowanej, rzetelnej i wydajnej pracy. Musi on iść w parze ze społeczną dezaprobatą dla pracy złej, niesolidnej, dla braku poszanowania własności społecznej, lekceważenia obowiązków i łamania dyscypliny. Obowiązkiem każdego z nas jest zwalczanie tych negatywnych postaw i zjawisk.

Jestem głęboko przekonany, że jeśli wydamy im wspólną i zdecydowaną walkę, znacznie wzrosną efekty naszego zbiorowego wysiłku, pomnażając go dorobek województwa i kraju.

Zadaniem naszych organizacji partyjnych jest tworzenie atmosfery dezaprobaty dla braku dyscypliny, różnych wykroczeń, niedbalstwa i przestępstw. Przyczyną niedomogów naszego życia nie należy szukać gdzieś daleko — pieniądza się one wokół nas. Trzeba je dostrzec, energicznie i konsekwentnie eliminować.

Wynika stąd potrzeba formułowania szczególnie wysokich kryteriów etyczno-moralnych wobec ludzi zajmujących kierownicze stanowiska. Na nas, Towarzysze, kierujących pracą partyjną, pracą jednostek państwowych i gospodarczych spoczywa ta szczególna odpowiedzialność. To my przetwarzamy program partii w praktykę gospodarczą i społeczną, organizujemy zbiorowy wysiłek ludzi pracy, mobilizujemy ich do nowych zadań. To nas w pierwszej kolejności ludzie oceniają, uogólniając i przynosząc te ocenę na całą partię i państwo socjalistyczne.

Znakomita większość naszych kadr ofiarne, z całym zaangażowaniem wypełnia swoje obowiązki, działa zgodnie z interesem społecznym. Na tym też leży coraz bardziej rażąco ludzie o cechach a-społecznych, pasywnych — ludzie, którzy dla własnego egoistycznego interesu poświęciłoby wszystko i wszystkim.

W działalności partyjnej winniśmy zwracać więcej uwagi na kontrolę realizacji uchwał. Jest to niezwykle ważny aspekt w pracy każdej instancji i organizacji partyjnej. Musimy z większą odpowiedzialnością podejmować wszystkie decyzje i konsekwentnie je wcielać w życie. Winniśmy kierować się wskazaniemi, które niejednokrotnie przekazywał przywódca naszej partii — tow. Edward Gierek — więcej dyskusji przed podjęciem decyzji i więcej konsekwencji w ich realizacji.

W działalności partyjnej dopracowaliśmy się wielu nowych form i metod, które trzeba nieustannie wzbogacać i doskonalить. Wyrażam poparcie dla kontroli realizacji uchwał i postanowień. Jednakże w praktyce naszego partyjnego działania jeszcze zbyt często podejmujemy uchwały kameralnie, bez szerzej społecznej konsultacji. Musimy zatem zwrócić więcej uwagi na właściwy tryb przygotowania projektu każdej uchwały. Pozwoli to uniknąć później uchwał chylnych, bądź niekonsekwencji w rozliczaniu z ich realizacją.

Instancje partyjne podejmują niejednokrotnie wiele postanowień o dużym znaczeniu społecznym. Nie zawsze jednak starczą im czasu i konsekwencji, aby do końca wyegzekwować i ocenić ich wykonanie. A przecież o biegu spraw nie decydują nawet najlepsze programy, lecz właśnie ich pełna realizacja.

W rozwoju naszego województwa wiodącą rolę spełniają jednostki podstawowe. Ich coraz sprawniejsze funkcjonowanie, właściwe wykorzystywanie kompetencji i uprawnień zapewnia prawidłowy przebieg życia i procesów społeczno-gospodarczych.

Do umocnienia i rozwoju jednostek stopnia podstawowego przywiązujemy będziemy nadal szczególne znaczenie. Widzimy pilną potrzebę zapewnienia im dopływu wysoko kwalifikowanych kadr, sukcesywnego poprawiania warunków ich życia i pracy, a zwłaszcza rozwiązywania złożonego problemu mieszkaniowego.

W atmosferze odpowiedzialności

W centrum naszej uwagi winny znajdować się nieustannie problemy związane z umacnianiem demokracji socjalistycznej, realizowanej w praktyce poprzez szeroki udział społeczeństwa w działalności organizacji społeczno-politycznych, organów przedstawicielskich i samorządów.

Powinniśmy ze wszelkim miarą sprzyjać temu, by instytucje te głęboko wrażyły w życie, obcywały i postawy społeczne, by pobudzały inicjatywę ludzi pracy, zespalały ją z dyscypliną i poczuciem obywatelskiej odpowiedzialności. Demokracja socjalistyczna wymaga wysokiej i powszechnej kultury politycznej, ale też jej kształtowaniu wybitnie sprzyja.

Doskonalić należy pracę rad narodowych, umacniać ich inspiratorsko-kontrolną i koordynacyjną funkcję. W pracy rad narodowych większą wagę przykładamy do wypełniania i doskonalenia ich funkcji kontrolnej wobec administracji państwowej i gospodarczej. Zbyt często bowiem spotykamy się jeszcze z przykładami opieszałości i bezduznego załatwiania spraw, biurokratycznego zobojętnienia wobec ludzi i traktowania ich jak intruzów. Obywatele ma zawsze prawo wymagać od administracji socjalistycznego państwa nie tylko sprawiedliwego i sprawnego załatwiania jego spraw, ale także oczekiwać życzliwej rady i pomocy.

Pracownikom urzędów i instytucji powinna ciągle towarzyszyć świadomość, że ich praca kształtuje autorytet administracji państwowej, uczy poszanowania prawa iładu społecznego, utrwalia przekonanie o jednolitości i obowiązkach obywateli.

Powszechną formą wyzwalania i organizowania aktywności społecznej są wszystkie formy samorządu społecznego. Pozytywnie oceniamy ich dorobek, zdajemy sobie jednocześnie sprawę z tego, że trzeba jeszcze wiele wysiłku, by wzbogacić i urzeczywistniać inicjatywy wszystkich ogniw samorządu. Ważną rolę w tym procesie mają odegrać terenowe organizacje partyjne.

W ostatnich latach mechanizm demokracji socjalistycznej wzbogacony został o zasadę konsultacji ze społeczeństwem podstawowych problemów i decyzji. Obowiązkiem partii i wszystkich organizacji społecznych jest upowszechnianie wśród ludzi pracy świadomości, iż konsultacja oznacza wzajemne zobowiązanie do dyskusowania w atmosferze powagi i odpowiedzialności, do rzetelnego brania pod uwagę racji i argumentów oraz do solidarności i zdyscyplinowanego realizowania podjętych postanowień.

Skali problemów, które podejmujemy i rozwiązujemy, musi odpowiadać skala przeobrażeń w świadomości ludzi. Stąd też upowszechnianie i umacnianie socjalistycznej świadomości staje się najważniejszym warunkiem powodzenia w realizacji naszych codziennych zamierzeń i urzeczywistnianiu doniosłych celów ogólnonarodowych.

Nasz dorobek i zadania

Konferencję naszą poprzedziła kampania sprawozdawczo-wyborcza we wszystkich ogniwach naszej partii. W dyskusji na zebraniach POP, konferencjach zakładowych, miejskich i gminnych poruszono wiele spraw wymagających rozwiązania zarówno w skali wojewódzkiej, jak też poszczególnych miejscowości i środowisk społeczno-sa-wodowych.

Są to problemy niezwykle ważne i jednocześnie trudne do rozwiązania. Mamy przecież świadomość dystansu dzielącego nas nadal od średnich krajowych, a także dysproporcji w poziomie rozwoju wielu dziedzin życia. Nakłady inwestycyjne w gospodarce społecznie nej województwa wyniosły na przykład w 1978 roku — 2,4 mld zł i były najniższe w kraju. Sytuacja ta w ubiegłym roku nie uległa zmianie.

Jest sprawą oczywistą, że nadrobić opóźnień w rozwoju naszego regionu i skracanie dystansu dzielącego nas od średniej krajowej jest pierwszoplanowym zadaniem. Zależy to jednak nie tylko od nas.

Wiodącymi zadaniami, jakie sobie stawiamy w kierunkach działania na lata najbliższe są:

- zwiększanie udziału województwa w gospodarce krajowej;
- rozwój rolnictwa i przemysłu rolno-spożywczego;
- rozwój przemysłu drobnego i usług;
- optymalne wykorzystanie istniejących w województwie sił i środków.

Wytyczne na VIII Zjazd partii zakładają, że podstawowym celem polityki

partii w latach 80-tych będzie nadal szerokie zaspokajanie potrzeb społecznych, umacnianie rodziny oraz poprawa warunków życia i pracy społeczeństwa. Mamy w tym względzie wiele do zrobienia i wiele pilnych spraw do rozwiązania.

Cel ten osiągniemy tylko przy optymalnym wykorzystaniu zasobów, którymi dysponujemy i środków przydzielanych przez państwo. Po prostu musimy pracować lepiej i bardziej sprawiedliwie dzielić efekty naszej pracy.

Rozwijając i unowocześniając rolnictwo, drobny przemysł i usługi stwarzamy warunki aktywizacji wsi i małych miast, dając szansę wszystkim miejscowościom i środowiskom. Zechcemy również dobrze wykorzystywać możliwości, jakie stwarza ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym rolników. Upatrujemy w tym szansę przede wszystkim dalszego unowocześniania naszego rolnictwa, polepszenia jego struktury i pełniejszego wykorzystania rezerw.

Są to najważniejsze czynniki realizacji zadań zawartych w uchwale WRN z 28 grudnia ubiegłego roku o planie społeczno-gospodarczym województwa i budżecie na rok 1980.

Rok bieżący traktujemy jako szczególnie ważny w łagodzeniu napięć i trudności oraz w harmonizowaniu dalszego rozwoju. Będzie on decydującym o tym, z jakimi wynikami wejdziemy w pierwsze lata nowej pięcioletki i jakich argumentów dostarczymy przy jej planowaniu.

Realizację tych aktualnych i perspektywicznych celów wiążemy przede wszystkim z aktywną postawą wszystkich członków partii, całej klasy robotniczej i rolników, kobiet i młodzieży. Pomyślnie wykonanie tych zadań wiążemy również ze wzrostem zaangażowania nowej w naszym regionie, ale ubóstwowanej i obecnej już w jego życiu formacji społecznej — inteligencji technicznej i jej stowarzyszeń zrzeszonych w Oddziale Wojewódzkim Naczelnej Organizacji Technicznej.

W realizacji programu partii zawsze stawialiśmy w naszym województwie na ludzi z inicjatywą, na powszechną aktywność i zaangażowanie. Nigdy się nie zawiedliśmy. Także i dziś odwołujemy się do tych postaw godnych szerokiego upowszechnienia.

TOWARZYSZE!

Kampania sprawozdawczo-wyborcza w POP i instancjach partyjnych i stopnia, a także dotychczasowy przebieg dyskusji nad Wytycznymi na VIII Zjazd Partii upoważniają do stwierdzenia, że mamy w województwie dojrzały i odpowiedzialny akt partyjny. Potwierdzają się opinie, że w szeregach partii grupujemy w znakomitej większości ludzi dobrze realizujących zadania, myślących kategoriami społecznymi, oddanych sprawie socjalizmu.

Myślą przewodnią ogólnopartyjnej i ogólnospołecznej dyskusji było i jest sformułowanie konkretnych działań i podjęcie środków mieszczących się w skali możliwości każdego środowiska i każdego z nas, aby wpływać na łagodzenie i przerywanie trudności oraz napięć w takich dziedzinach jak: energetyka, transport i zaopatrzenie rynku. Można i należy wiele tu zrobić; bowiem rezerwy są znaczne, a stopień ich wykorzystania bardzo różny. Trzeba powie dzieć wyraźnie, że na te wielkie dokonania lat siedemdziesiątych — występujące trudności i napięcia są ostrzeżeniem, że trzeba mówić z satysfakcją, że w miarę rzeczowego ukazywania wewnętrznych i zewnętrznych uwarunkowań — obiektywnych i subiektywnych źródeł oraz charakteru przeżywanych trudności i napięć — korzystnie zmieniają się postawy i zachowania społeczne, pociągają się zdrowe psychologiczne przesłanki wzrostu społecznej energii i woli działania na rzecz ograniczenia ich skutków i własnej zaradności w ich przewyżczeniu.

Jest naszą partyjną powinnością kształtować taki właśnie klimat społeczny żarliwym słowem i ofiarnym czynem, osobistym przykładem w miejscu pracy, w miejscu zamieszkania, w rodzinie. Mamy po temli wszelkie niezbędne przesłanki.

Na tym operujemy nasze przekonanie, że zadania określające dalszy rozwój województwa są ambitne i realne i że uchwala, którą dziś podejmujemy będzie twórczo wcielana w życie.

Musimy jednak mieć tę świadomość, że wykonanie zamierzonych zadań wymaga zwiększonego wysiłku, więcej pomysowości, operatywności, a także poświęcenia w imię wyższych celów. Będziemy wykonywać sumiennie, z pełnym oddaniem i świadomością swoje codzienne obowiązki z niezłomnym przekonaniem o słuszności drogi, po której idziemy.

Jestem przekonany, że wojewódzka organizacja partyjna i wszyscy ludzie pracy, w rzetelnym trudzie pomnażając dorobek naszego regionu i jeszcze lepiej służąc naszej socjalistycznej Ojczyźnie.

Nasza wojewódzka organizacja partyjna, zwarta politycznie, ideowo i organizacyjnie, ściśle zespólna z ludźmi pracy wojewego regionu — przyjdzie na VIII Zjazd Partii z głębokim uznaniem dla działalności jej Komitetu Centralnego z Towarzystwem Edwardem Gierkiem oraz z pełnym poparciem dla programu na lata 80-te, zawartego w Wytycznych „O dalszy rozwój socjalistycznej Polski, o pomyślność narodu polskiego”.

Dyskusja na II Konferencji Partyjnej w Łomży

Jerzy Zientara

— wojewoda łomżyński

Dzisiejsza dyskusja i uchwała, jaką podejmie Konferencja, będą ważnymi wyznacznikami prawidłowości dalszych dyspozycyjnych i organizatorskich działań administracji państwowej i gospodarczej na lata 1980 i 1981.

W aktualnej sytuacji kraju i województwa problemem o szczególnej doniosłości jest poprawa zaopatrzenia rynku. W tej dziedzinie szczególnie ważną rolę ma do spełnienia nasz podstawowy dział gospodarki — rolnictwo. Jego głównym zadaniem jest intensyfikacja produkcji rolniczej dla zapewnienia istotnego wzrostu pasz własnych, a tym samym systematycznego zwiększania produkcji mięsa i mleka.

Syntetycznym miernikiem zadań w tym zakresie na rok bieżący jest osiągnięcie ponad 20 proc. wzrostu produkcji roślinnej, przy 9 proc. wzroście produkcji globalnej. Wymaga to w szczególności zapewnienia poważnego podniesienia plonów zbóż, a jednocześnie takiego ukształtowania struktury zasiewów, aby w dostosowaniu do jakości gleb zwiększać produkcję pasz z jednostki powierzchni. Tworzyć więc będziemy warunki do dalszego rozszerzenia uprawy kukurydzy, buraków polipast i strączkowych gruboziarnistych, a szczególnie lubinu pastewnego i bobiku.

Czynnikami wspomagającymi realizację tych zadań są m.in. podwojenie w ostatnich czterech latach ilości ciągników, zmodernizowanie 13 611 ha gruntów ornych i 4 576 ha użytków zielonych (stanowi to jedną piątą ogółu obszaru dotychczas zmodernizowanego), poważy postęp w szkoleniu zawodowym rolników, korzystne zmiany w strukturze gospodarki rolnych oraz wzmocnienie bazy usługowej, zwłaszcza SKR.

W produkcji zwierzęcej podstawowym zadaniem jest odbudowa i zwiększenie pogłowia zwierząt gospodarskich przy jednoczesnym zapewnieniu wzrostu jego wydajności i produktywności. Okres zimowy wszystkie kompetentne służby i naczelnicy gmin muszą wykorzystać dla umocnienia powstałych już korzystnych tendencji odbudowy pogłowia, zwłaszcza zaś bydła.

Kontynuowane będą działania dla umocnienia i powstawania nowych spółdzielni i zespołów produkcyjnych, doskonalenia pracy zespołowych gospodarstw, kółek rolniczych, a także stworzenia korzystniejszych warunków pracy dla wszystkich, zwłaszcza wysokoletniowych gospodarstw indywidualnych.

Istotną wagę przywiązujemy nadal do doskonalenia pracy jednostek obsługi rolnictwa, wdrażania szacunku dla pracy rolnika, jego czasu, eliminowania zjawisk nieuczciwości i pasożytnictwa. Przemysł nasz winien osiągnąć w roku bieżącym sprzedaż produktów własnej i usług wyższą o około 600 mln zł od osiągniętej w roku ubiegłym. Range tego zadania akcentuje fakt, że wytwarzana on głównie wyroby służące bezpośrednio bądź pośrednio zaopatrzeniu rynku, a także potrzebom eksportu.

Dla zapewnienia zakładanego wzrostu produkcji niezbędne jest osiągnięcie istotnego postępu w efektywności gospodarowania. Wzrost produkcji w bieżącym roku winien być osiągnięty niemal w całości poprzez lepsze wykorzystanie istniejących mocy

produkcyjnych i wzrost wydajności pracy. Zakłada się też bardziej konsekwentne egzekwowanie wdrażania na każdym stanowisku oszczędnej gospodarki materiałami, surowcami i energią.

Szczególną uwagę musimy zwracać na produkcję tych asortymentów, w których posiadamy znaczący udział w produkcji krajowej, a brak których powoduje istotne perturbacje na rynku, bądź w przemyśle, dla których jesteśmy dostawcami półproduktów. Mam tu na myśli w szczególności glukozę, której jesteśmy jedynymi producentami w kraju oraz płaty włókniny, makę ziemniaczaną, urządzenia telefonii nośnej, a także masło.

Ważnym zadaniem samorządu rzemieślniczego, a także kompetentnych jednostek Urzędu Wojewódzkiego jest zapewnienie warunków do osiągnięcia w bieżącym roku wzrostu usług dla ludności przez jednostki gospodarki uspołecznionej o 5,8 proc., a przez rzemieślnio o 15 proc. Sprzyjać temu winien między innymi rozwój sieci usługowej.

Dla zapewnienia harmonijnego, dalszego rozwoju naszego regionu musimy zapewnić istotne zwiększenie zdolności przewoźnych transportu samochodowego, a także sprawne wykorzystywanie przez naszą gospodarkę transportu kolejowego.

Nadal poświęcać będziemy wiele troski budownictwu mieszkaniowemu. Proces urbanizacji, który został zintensyfikowany z chwilą utworzenia nowego województwa i związane z tym poważne rozszerzenie budownictwa mieszkaniowego w miastach, powoduje narastanie trudnego problemu uzbrojania terenów w sieć wodociągową, kanalizacyjną i ciepłowniczą. Ogromnym wysiłkiem wielu tych najbardziej nabrzmiałych problemów zostało już rozwiązanych, część jest w trakcie rozwiązywania. Pozostałe będą sukcesywnie rozwiązywane.

W polityce inwestycyjnej uwzględniamy priorytety wynikające z zasad ustalonego przez partię manewru gospodarczego, jak i społecznej oceny hierarchii potrzeb. Wyróżniamy w tym podział na kierunki roku bieżącego. W ogólnej kwocie 2 mld zł dominującą rolę ma zadanie związane z rolnictwem i przemysłem rolno-spożywczym oraz budownictwem mieszkaniowym i komunalnym, a także służbą zdrowia.

Są to więc zadania, których potrzebę realizacji najczęściej podnoszono w dyskusji przedzjazdowej. Zdalimy sobie sprawę z istniejących jeszcze braków, jak i dużej różnicy poziomu pracy poszczególnych jednostek. Dlatego podejmujemy dalsze działania dla wzmocnienia kadrowego i organizacyjnego podstawowego ognia, jakim jest miasto i gmina, do tworzenia warunków, aby naczelnicy miast i gmin coraz skuteczniej korzystali z uprawnień koordynacyjnych, aby pracownicy administracji dobrze służyli społeczeństwu. Wzmocnimy też rolę planu społeczno-gospodarczego jako podstawowego instrumentu zarządzania, koordynacji, a także kontroli.

Ireneusz Skrodzki

— I sekretarz KMG PZPR w Kolnie

We wszystkich działaniach kierujemy się zasadą: być wśród ludzi, rozmawiać z nimi o kłopotach i trudnościach. Wymagamy od członków partii odwagi w przezwyciężaniu tego co złe, umiędzielnia skłupienia wokół siebie ludzi i organizowania ich działalności. Nie bez powodu akcentujemy znaczenie odważności i potrzebę społecznej jej też wymagamy w działaniu członków PZPR, a także wszystkich — od sekretarzy organizacji partyjnych.

Dużą rangę nadajemy wymiarom doświadczeń. Niekiedy przecież o przyszłości naszego państwa decydują nie tylko politycy, ale i ludzie, którzy w trudnych warunkach, które wymagają szybkiej poprawy.

W ostatnich latach zaszły istotne zmiany w pracy przemysłowej służby zdrowia. Jej

Gminna organizacja partyjna w Kolnie liczy ponad 1600 członków i kandydatów partii. W okresie ostatnich dwóch lat przysięgliśmy 226 kandydatów. W składzie społecznym 62,8 proc. stanowią robotnicy i rolnicy. Mamy dobre organizacje partyjne w zakładach pracy i instytucjach. Jednak w dalszym ciągu nie jesteśmy zadowoleni z upartyjniania na wsi. Wprawdzie na 44 wsi, tylko w dwóch nie ma członków i kandydatów, to jednak istnieją organizacje mało liczebne. Tymczasem wzrastające zadania w zakresie gospodarki żywnościowej wymagają dobrej pracy organizatorskiej. Funkcje te winny spełniać organizacje partyjne we współpracy z samorządem wiejskim. Dlatego w bieżącej pracy partyjnej kładziemy tak duży nacisk na dalszy rozwój organizacji wiejskich.

Michał Adamcewicz

— przewodniczący WRZZ

W ostatnich latach nastąpił wyraźny postęp w zakresie poprawy warunków socjalnych w zakładach pracy. Nadal jednak występują tu duże dysproporcje. Około 40 zakładów — a wśród nich Zakłady Owocowo-Warzywnie w Wysokim Mazowieckim,

Spółdzielnia „Miś” w Łomży, bazy transportu, SKR-y, większość jednostek handlowych — pracują w bardzo trudnych warunkach, które wymagają szybkiej poprawy. W ostatnich latach zaszły istotne zmiany w pracy przemysłowej służby zdrowia. Jej

zakres działalności rozszerzono o nowe poradnictwo, gabinety zabiegowe, działy rehabilitacyjne. Nowy funkcjonalny budynek otrzymała przychodnia RPM i PKS, budoję się pawilon dla przychodni w zambrówskich ZPB. Istnieje jednak potrzeba dalszego doskonalenia opieki lekarskiej. Przede wszystkim obsadzenia wymagają vacaty, a jest ich 6 na 20 zatrudnionych lekarzy. Ponadto część lekarzy odrywana jest na długotrwałe zastępstwa w przychodniach ogólnych. Konieczne jest zapewnienie

mieszkańcom Łomży opieki stomatologicznej i rozładowania kolejek do laboratoriów. Wskażając absencję chorobową jest u nas niższy niż w kraju, jednak nie przepracowujemy dni stanowiąc nadal poważny problem społeczny. Rejestr potrzeb społecznych jest długi. Pragnę jednak zapewnić, że związki wyciągają się w pełni do ich realizacji. Dłozymy starania, by praca dawała lepsze efekty, była wydajniejsza, by gospodarność, rzetelność i obywatelstwo nie stały się pułostioswami.

Krystyna Kostro

— rolniczka ze wsi Moczydły Stanisławowię

Jestem rolniczką z gminy Szeplietowo. Pracuję na dwudziestohektarowym gospodarstwie od 1973 r., zaraz po ukończeniu SGGW. Startowałam właściwie od zera, bo budynek znajdował się w ruinie. W 1975 roku wybudowałam budynek inwentarski i podjęłam specjalizację w produkcji gęsi, jaj wylęgłowych. Obecnie stado moje liczy 500 nisek.

Zboże w moim gospodarstwie planuję zawsze w granicach 40–50 q z ha. Płony w ubiegłym roku miałam: żyta 40 q, pszenicy 42 q i jęczmienia 52 q z ha. Ale moi sąsiedzi przez miedzę, w takich samych warunkach glebowych, uzyskali plon w granicach 15 q. Wysokie płony można uzyskać tylko przy

choćby z braku np. nawozów mineralnych. Ja kupiam je w listopadzie, lecz gdyby wszyscy rolnicy ciuteli zaopatrywać się w nie jesienią, to też by ich zabrakowało. Inna sprawa to melioracja pól. Sąsiednia wieś ma pola niezdrewnowane. Zawsze więc z opóźnieniem wychodzi w pole, zbiera niższe płony, chociaż praca jest tam o wiele cięższa.

Wiem, w której jestem I sekretarzem POP, liczy 16 gospodarstw. Są to w większości dobre gospodarstwa. W chwili, gdy ja zaczynałam gospodarzyć oni byli wzorowymi rolnikami. Obecnie moje do równa czołowym gospodarstwom. Spośród tych 16 rolników co najmniej 5 podejmuję w najbliższym czasie specjalizację. Ale są też gospodarstwa, których wyniki są dużo

wartości sprzedaży wyrobów usług o 1,53 proc. Kary za użycie, przekazywanie i bonifikaty będą stanowiły wezłowe kryteria oceny jakościowej, co będzie zmuszało do jeszcze większego wysiłku, nowych rozwiązań i efektywności na każdym odcinku pracy i działalności.

Podkreślić pragnę, że po raz pierwszy opracowaliśmy program efektywności gospodarowania. Powstał on w oparciu o wnioski z narad wytworczych z dyskusji nad Wytężnymi na VIII Zjazd, a

także z kwartalnych otwarć zebrań z załoga i mistrzami na wydziałach produkcyjnych. Na spotkaniach tych wychodzą z bieżącymi problemami i trudnościami do załogi, zawsze szukamy sposobów ich rozwiązania. Dotyczy to szczególnie problemu organizacji i szeroko pojętej dyscypliny pracy. Ponadto posiadamy większe w porównaniu do lat ubiegłych doświadczenie o lat ubiegłych doświadczenie, że stać nas na pracę jeszcze lepszą, lepsze wyniki i bardziej racjonalne gospodarowanie.

Stanisław Sokołowski

— rolnik ze wsi Cedry

Ubiegłoroczne wyjątkowo nie sprzyjające warunki atmosferyczne spowodowały obniżenie zbiorów zbóż o ponad 30 proc. w stosunku do 1978 r. Abyśmy zmagali niedobór zbóż i pasz zwiększamy areal uprawy zbóż i roślin pastewnych, głównie kukurydzy. Zwiększamy również parownię ziemniaków. Gwarantuję to utrzymanie stanu pogłowia bydła i trzody chlewnej, a nawet jego zwiększenie.

W swoim gospodarstwie, o powierzchni 10 ha chowałem do 1977 roku 9 szt. bydła, a obecnie po przeprowadzeniu modernizacji obory, mam 18 sztuk, w oparciu o własne pasze. Ze swego doświadczenia proponuję, abyśmy zwrócili większą uwagę na modernizację budynków inwentarskich. Budowa nowych obiektów

do modernizacji wystarczy tylko drugi zbożeniowy. Jest również zwiększenie w materiałach ściennych. Najważniejszy zysk przy wykonaniu modernizacji to krótki okres przystosowania budynku do hodowli i oszczędność materiałów.

Inny problem — to gospodarka ziemią. Na właściwe wykorzystanie każdego hektara użytków rolnych musi być zwrócona większa uwaga administracji i służby rolnej. Wymaga to, przed podjęciem decyzji, dobrego rozpoznania i skonsultowania propozycji co do sposobów jej zagospodarowania z organizacją partyjną i samorządem wiejskim. Ziemia jest dla rolników warsztatem pracy i źródłem dochodów. Dlatego powinna ro-

dząc, że w pełni nas to satysfakcjonuje. Załoga Kombinatu zgrupowana wokół organizacji partyjnej coraz lepiej zdaje sobie sprawę z wynikających potrzeb społecznych w zakresie poprawy zaopatrzenia rynku i obowiązków jakie stąd wynikają dla nas pegeerowców, dla wszystkich pracowników kompleksu żywnościowego.

Zachodzące przeobrażenia w sferze politycznej i społecznego życia kraju i województwa łomżyńskiego spowodowały pozytywne przemiany w świadomości obywatelskiej i kulturze prawnej naszego społeczeństwa. Uwidoczniło się to we wzroście bezpieczeństwa i ładu społecznego, a także w zmniejszeniu stanu zagrożenia przestępczością.

Od momentu powstania województwa notujemy stały spadek przestępczości ogółem, a szczególnie w kategorii najgroźniejszych — przestępstw kryminalnych, w tym kradzieży z włamaniem do obiektów społecznych i prywatnych. Nie małe natomiast przestępczość zagarnięcia mienia społecznego; wśród sprawców jest coraz więcej pracowników

wego. Dotychczas nasz kombinat dostarczył na 1 nek m. 87 tys. ton suszu zielonokosnego, 17 tys. ton mięsa oraz mln litrów mleka. Wyniki te wskazują, że zaplanowana na lat temu inwestycja była tym przedsięwzięciem w zakresie produkcji rolniczej tym regionie.

Stefan Sokołowski
— komendant wojewódzki MO

nas niepokoi. Poziom przestępczość, mimo jej spadku i korzystnej porcji na tle sytuacji krajowej, jest ciągle wysoki i budzi nieumiałe zaniepokojenie i niepewność. Dlatego też działalność organów bezpieczeństwa i porządku publicznego będzie bardziej sięgać źródeł i przyczyn ujawnianych zjawisk, wśród których najważniejszymi są nadal: alkoholizm, rozbojactwo społeczne oraz demoralizacja dzieci i młodzieży. Rozwiązanie tego ostatniego ważnego społecznie, problemu wymaga podjęcia od zaraz sferowanych działań rodzinnych, szkół, zakładów pracy, organizacji młodzieżowych i społecznych.

Mieczysław Górski

— I sekretarz KMG PZPR w Wysokim Mazowieckim

Szczególną wagę przywiązujemy do kontroli społecznej i szerokiej konsultacji ze społeczeństwem planów oraz rozwiązywania określonych problemów. Dzięki temu ujawniliśmy wiele rezerw, których wykorzystanie dało dodatkową produkcję na rynek. W ciągu ostatnich 2 lat wartość ponadplanowej produkcji wyniosła 46 mln zł.

Dużą rolę odgrywaają osiedlowe organizacje partyjne, które wspólnie z samorządem mieszkańców wywierają istotny wpływ na rozwój życia

socjalnego, gospodarczego i kulturalnego. W zakresie czynów nasz samorząd ma poważne osiągnięcia. Od 1976 r. miasto zajmuje w konkursie gospodarstwi I miejsce w woj. łomżyńskim, a w roku ubiegłym otrzymaliśmy 13 mln zł nagrody z OK FJN. Dobre rezultaty przyczyniły się do zwiększenia produkcji, wsi, które istnieją w 10 wiejskich miejscowościach. Ujawniają one wiele przedsięwzięć produkcyjnych i czynów, dzięki którym oddano do użytku wiele inwestycji służących celom społeczeństwu.

Zygmunt Prosiński

— rolnik ze wsi Wyszomierz

Jednym z decydujących czynników wzrostu produkcji rolnej jest specjalizacja. W mojej wsi Wyszomierz specjalizację podjęło 16 gospodarstw, w tym 10 — to członkowie ZSMP. Aktualnie w gminie Szumowo 98 gospodarstw ma ukierunkowaną produkcję.

Obserwuję zrozumienie i pełną aprobatę młodych rolników dla tej formy gospodarowania. Do pełniejszego zobrazowania tego posłużyć może przykład: gospodarstwa specjalizujące się w hodowli bydła zajmują 44 proc. powierzchni użytków rolnych wsi, a dają 74 proc. produkcji towarowej mleka, gospodarstwa o kierunku trzody chlewnej zajmują 2,5 proc. powierzchni użytków rolnych gminy, zaś ich udział w produkcji żywności wieprzowej wynosi 14,3 proc. Gospodarczo wdrażające specjalizację lepiej wykorzystują ziemię, powiększają areal swych gospodarstw.

Widoczny postęp w organizacji gospodarstw specjalistycznych nie oznacza, że nie towarzyszą mu problemy trudne. Dalszej poprawy wymaga zaopatrzenie w środki produkcji i materiały budowlane usług specjalistycznych wykonywane przez SKR, zwłaszcza w zakresie uprawy i zbioru kukurydzy. Wnioskuje, aby SKR-y objęły te rośliny uprawą kompleksową, gdyż mamy w tej dziedzinie zbyt małe doświadczenie. Należałoby również ujednolicić cenę za zbiór kukurydzy, gdyż ta jaka została wprowadzona w przeszłości, może wyznaczyć mobilizującą na jej uprawę.

Jerzy Newelski

— prezydent miasta Łomży

Liczba mieszkańców Łomży wzrosła od 1975 r. o ponad 8 tys. osób i zbliża się do 40 tys. Z faktu tego wynika, że określone zadania dla administracji państwowej związane z zapewnieniem właściwych warunków życia mieszkańców.

W mieście nastąpił niespotykany w dotychczasowej historii wzrost substancji mieszkaniowej. Plan budownictwa wykonywany jest w 100 proc.

W ostatnich latach bardzo intensywnie rozwija się budownictwo indywidualne, co świadczy o zaobserwowanym społeczeństwie. Ogranicznikiem jest jednak niewielka powierzchnia uzbrojonych terenów.

Anatol Lisowski

— prezes Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Rolniczych

W rozwoju społeczno-gospodarczym naszego regionu spółdzielczość wiejska spełnia ważną rolę. Miniony, nielaty rok łomżyńska spółdzielczość rolnicza zamknęła pomyślnymi wynikami. Mimo to nie jesteśmy w pełni usatysfakcjonowani. Nie możemy bowiem pomyśleć o postępie w bezpośrednich dostawach środków produkcji i bezpo-

średnim odbiorze plodów rolnych, jako jednej z podstawowych form obsługi gospodarczej, szczególnie specjalistycznej. Rozwój tych usług ograniczony jest niedostatkami w ubiegłym roku, przy występującym niedostatkowi opatu, cementu, nawozów mineralnych i pasz rolnicy zbyt wiele czasu tracili w punktach sprzedaży, bez możliwości zaspokojenia potrzeb.

W latach 1975–1979 nastąpił 12-krotny wzrost powierzchni szklarniowych i wynosi obecnie 20 tys. m kwadr. Powierzchnia ta gwarantowała by przyspieszoną produkcję warzyw i noweliz na pokrycie potrzeb województwa, ale

wiele szklarni nastawiało na produkcję kwiatów i w walie musimy sprowadzać z zagranic. Potrzeby w tym zakresie w tym roku zaspokoił w tym roku zaspokoił „Forty”, który rozpoczął produkcję w polskim mieście.

W najbliższych latach musimy poświęcić dużo uwagi nasadzeniom sadów. Prawda produkcja jabłek i retywnie zaspokaja potrzeb województwa, praktycznie nie odczuwamy brak odmian rakewicznych, a szczególnie podnieść uprawę cebuli. Nie sprowadzać jej z zagranic. Spółdzielczość rolnicza nie już przygotowania do wojny. Planujemy rozporządzenia maksymalną ilość nawozów i I kwartał br. Dokonamy przedkładu zapasów środków ochrony roślin i zapraw siennych, sprzętu rolniczego, części zamiennych pod kątem zblizowania i uzupełnienia potrzeb. Wspólnie z województwem i województwem, ale

Ciąg dalszy na str. 5

Delegaci na sali obrad.

właściwej uprawie. Trzeba koniecznie przestrzegać właściwego nawożenia, terminu siewu i wreszcie doboru odpowiednich odmian. Nie zawsze jednak rolnik może przestrzegać tych zasad

gorsze. Muszą one podciągnąć się, albo należy je jak najszybciej przejąć na skarb państwa i przekazać takim rolnikom, którzy potrafia pracować i osiągać pozytywne wyniki.

Leon Duchnowski

— robotnik w Łomżyńskim Przedsiębiorstwie Budowlanym

Pracuję w produkcji podstawowej od 9 lat. Zauważyłem, że dyscyplina i organizacja pracy na budowach nie zawsze jest właściwa. Przejawia się to szczególnie w opóźnieniu rozpoczynaniu pracy, przydługim pobieraniu materiałów oraz w załatwianiu innych spraw nie związanych bezpośrednio z pracą. Jednak najpoważniejszą stratą czasu występują na skutek nieterminicznych dostaw materiałów, a szczególnie prefabrykatów oraz dość częstych awarii maszyn i urządzeń.

W celu rozwiązania problemu dostaw prefabrykatów, w

budując się obecnie Fabryce Domów w technologii OW-75, organizujemy dodatkowo nitkę produkcyjną elementów OW-67 o zdolności produkcyjnej do 2000 izb rocznie. Pozwoli to nam na niezależenie się od dostaw tych elementów spoza województwa łomżyńskiego i na pełne pokrycie naszych potrzeb w tej technologii. Uruchowienie tej nitki przewidujemy w II półroczu 1980 roku (z produkcją 700 izb w roku bieżącym) mimo iż cała fabryka nie będzie jeszcze gotowa.

Do trudnych problemów należy równomierne rozmieszczenie wysoko kwalifikowanej kadry nauczycielskiej. Odczuwamy braki w obsadzie nauczycieli w szkołach na wsi. Czynimy starania i podejmujemy działania w zakresie ich pozyskiwania, aby zabezpieczyć prawidłową realizację programów nauczania i wychowania. Zatrudniamy, niestety, sporą grupę nauczycieli bez wymaganych kwalifikacji. Tej grupie stworzyliśmy szansę zdobycia kwalifikacji poprzez zorganizowanie 2-letniego, zaocznego Studium Wychowania Przedszkolnego w Łomży. Prowadzimy różnorodne formy doskonalenia zawodowego pełnokwalifikowanych nauczycieli, którzy nie

trwa najczęściej 2–3 lata. Natomiast modernizacja — najdalej rok. Do budowy nowych budynków potrzebne są belki,

dzić coraz więcej, co pozwoli na poprawę bilansu paszowego i zmniejszenie lat kosztownego importu zbóż.

Stanisław Daniszewski

— kuraor Oświaty i Wychowania

Szczególną wagę zadanie, które było i jest w centrum naszej uwagi, to doskonalenie nauczycieli. Dzięki wysiłkowi pedagogów i uczelni odesek nauczycieli z wyższym wykształceniem wzrósł w Łomżyńskim z 28 proc. w roku 1978 do ponad 41 proc. obecnie. Do końca bieżącego roku przekroczy on 46 proc.

Do trudnych problemów należy równomierne rozmieszczenie wysoko kwalifikowanej kadry nauczycielskiej. Odczuwamy braki w obsadzie nauczycieli w szkołach na wsi. Czynimy starania i podejmujemy działania w zakresie ich pozyskiwania, aby zabezpieczyć prawidłową realizację programów nauczania i wychowania. Zatrudniamy, niestety, sporą grupę nauczycieli bez wymaganych kwalifikacji. Tej grupie stworzyliśmy szansę zdobycia kwalifikacji poprzez zorganizowanie 2-letniego, zaocznego Studium Wychowania Przedszkolnego w Łomży. Prowadzimy różnorodne formy doskonalenia zawodowego pełnokwalifikowanych nauczycieli, którzy nie

posiadają wyższych studiów specjalistycznych, przygotowując ich do realizacji programów 10-letniej powszechnej szkoły średniej.

Podejmujemy skuteczne wysiłki na rzecz poprawy warunków mieszkaniowych nauczycieli, dowodem czego jest fakt oddania do użytku w ostatnich dwóch latach 43 mieszkań dla nauczycieli, a dalsze 102 są w budowie.

Dotychczasowe efekty w zakresie realizacji pierwszego etapu reformy byłyby niemożliwe do osiągnięcia bez szerokiego społecznego poparcia idei reformy. W tej mierze odgrywa rolę na dzień zainteresowanie i pomoc instytucji i organizacji partyjnych, rad narodowych, organów administracji państwowej, organizacji młodzieżowych, związków zawodowych, wielu zakładów pracy oraz samych rodziców. Dzięki temu społeczeństwu zaangażowaniu i poparciu tworzy się sprzyjający klimat dla spraw reformy, tworzone są materialno-organizacyjne warunki do jej wprowadzenia.

Alina Boraczewska

— pracownica ZZPB w Zambrze

Mówiąc o roli samorządu, chcę podkreślić, że KSR w zambrówskich zakładach bakteriobójczych działa ponad 20 lat i ma już duże doświadczenia. Jest on faktycznym współgospodarzem zakładu, zatrudniającemu przeszło 3 tys. osób. W praktyce dnia codziennego potrafi mobilizować całą załogę do wykonania nielatywnych zadań.

Rok 1978 był wyjątkowo dla naszego zakładu. Niedobory w zatrudnieniu spowodowały niepełne wykonanie zadań.

Straty byłyby znacznie większe, gdyby nie zrozumienie wśród załogi tej trudnej sytuacji. Wówczas ujawnili się właściwe postawy pracowników. Członkowie partii i bezpartyjni pracowali dodatkowo, co pozwoliło zmniejszyć niedobory w realizacji planu rocznego o 65 mln zł.

W pracach KSR dominującą rolę odgrywa zakładowa organizacja partyjna, która cieszy się u nas wysokim autorytetem.

Stanisław Kutylowski

— dyrektor Kombinatu PGR „Wizna”

W ostatnim okresie przedsiębiorstwo nasze poprawiło swój bilans finansowy, który powinien zamykać się od lat dodatnim rozliczeniem każdego następnego roku gospodarczego. Na uzyskany wynik miał wpływ wydatny wzrost produkcji. No, przeciętna wieloletnia wydajność czterech zbóż wyniosła 36 q z ha, sprzedaż mięsa ogółem — 3913 ton, czyli w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych 661 kg, wydajność mleka od krowy — 3690 litrów. W tym czasie wydajność pracy mierzona wartością produkcji końcowej netto na jednego zatrudnionego wzrosła o 40 proc.

Są to efekty niemałe. Jednak byłbym nieszczerzy twier-

daż mięsa ogółem — 3913 ton, czyli w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych 661 kg, wydajność mleka od krowy — 3690 litrów. W tym czasie wydajność pracy mierzona wartością produkcji końcowej netto na jednego zatrudnionego wzrosła o 40 proc.

Są to efekty niemałe. Jednak byłbym nieszczerzy twier-

I sekretarz KW PZPR w Łomży — Waldemar Szpaliński (trzeci od lewej) w otoczeniu delegatów na Konferencję w czasie przerwy w dyskusji.

Ciąg dalszy ze str. 4

W rozprawianiu ziarna siewnym i nasion poplono-nych. Zadamy o lepsze zaopatwienie w niezbędne materiały do budowy silosów i konserwantów do kiszzonek.

Jan Zawadzki

— prezes Wojewódzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej

W latach 1971 — 75 w naszym województwie wybudowano 2076 mieszkań, a w czterech latach bieżących pięćdziesiąt lat. Mimo tego postęp w zakresie budownictwa mieszkaniowego ma być realny, to muszą być stworzone warunki do szybkiej likwidacji dysproporcji między tempem rozwoju budownictwa mieszkaniowego a tzw. infrastruktury inżynierii. Chodzi o to, aby prace przy zabudowie terenów zawsze wyprzedzały prace budowlano — montażowe.

WSM podjęła działania zmierzające do realizacji budownictwa jednorodzinnego we własnym zakresie. W chwili obecnej trwa budowa Zakładu Remontowo — Budowlanego w Łomży. Podobne zakłady będą wybudowane w Zambrowie i Grajewie.

Barbara Kurek

— rolniczka, przewodnicząca ZG ZSMP w Zarębach Kościelnych

W rozwoju naszej gminy, jak również województwa jest bardzo duży udział dziewcząt, kobiet wiejskich. Dzięki czynnej współpracy największej organizacji kobiecej, jaką jest KGW ze służbą rolną oraz spółdzielczością mleczarską i ogrodnictwem, kobiety przyczyniają się do rozwoju produkcji rolniej. Ponad 200 koleżanek w 20 zespołach uczestniczy w konkursie „Wiedza mleka wyższej jakości”. W minionym roku rozprawdanych zostało na terenie gminy 40 tys. sztuk psiekat. E. M. podjęła zobowiązanie potrzebny jest, przodków produkcji, odpowiednio wysoki poziom wiedzy i kwalifikacji. A prawda jest taka, że na wsi bardzo mało jest dziewcząt z ukończoną szkołą średnią czy zawodową, a gros posiada wykształcenie na poziomie podstawowym. Ambicją naszą — członkiń ZSMP i KGW — jest ciągłe

Ryszard Ostrowski

— sekretarz OOP w Zakładach Płyt Włókowych w Grajewie

Na naszym terenie ponad 70 proc. organizacji partyjnych prowadzi szkolenie masowe, obejmując nim ponad 1400 członków, aktywnych młodzieży, członków stronnictw politycznych i bezpartyjnych. Kadra kierownicza miasta i gminy (33 osoby) jest słuchaczami WUM-L. Na wsi prowadzone są trzy szkoły kształcenia politycznego kobiet, skupiające ponad sto uczestniczek. Członkowie kół ZSMP, posiadający prawo rekomendacji w szeregach partii, kontynuują zagadki w ramach Studium Wiedzy o Partii.

W Zakładach Płyt Włókowych w bieżącym roku szkolnym, obok szkolenia masowego, prowadzimy również Zakładową Szkołę Aktywu, w której uczestniczą aktywni

Delegaci z uwagą przysłuchują się dyskusji. Fot. Gabor Lorinczy

Rada Bezpieczeństwa zakończyła debatę w sprawie afgańskiej

Nowy Jork (PAP) — Rada Bezpieczeństwa zakończyła debatę nad tzw. sprawą Afganistanu, wniesioną na forum tego organu wbrew woli rządu afgańskiego przez grupę krajową.

Ataki na pomoc radziecką udzieloną Afganistanowi — oświadczył w toku debaty stały przedstawiciel ZSRR przy ONZ, Oleg Trojanowski — obliczone są w rzeczywistości na to, by pozabawić naród afgański prawa do decyzji o wyborze sposobu i środków ochrony swego bezpieczeństwa. W praktyce oznaczałoby to pozostawienie swobodnych rąk tym siłom, które chciałyby doprowadzić do wprowadzenia nowego ustroju w Afganistanie.

Delegat radziecki podkreślił, że aktywną rolę w zastrzeżeniu sytuacji wokół Afganistanu odgrywały chińscy hegemoniści, którym nie odpowiada klimat odprężenia i którzy już nieraz zademonstrowali swoją skłonność do polityki ekspansjonizmu.

Występując pod koniec posiedzenia Rady, minister Spraw Zagranicznych Afganistanu, Szach Muhammad Dost podkreślił, że pomoc udzieloną przez ZSRR jego krajowi odpowiada interesom i nadziejom narodu Afganistanu, dotyczącym jego niepodległości, suwerenności terytorialnej, nad którym zawisło poważne zagrożenie. Polityka afgańska — powiedział — jest polityką pokoju i przyjaźni ze wszystkimi krajami. Wierzymy w politykę pokojowego współistnienia oraz nieugięte wierzyliśmy w praktykę swobodnego wyboru swego własnego systemu politycznego — gospodarczego, bez ingerencji z zewnątrz.

Minister Spraw Zagranicznych Afganistanu odczytał projekt rezolucji, oceniał go jako jawne mieszanie się w wewnętrzne sprawy swego kraju. Przedstawiciel ZSRR i NRD, krajów-członków Rady Bezpieczeństwa, również wystąpił przeciwko temu projektowi, który w rzeczywistości oznaczał wzmocnienie istniejącego w Afganistanie ustroju. Projekt rezolucji nie został przyjęty, ponieważ przeciwko niemu wypowiedział się Związek Radziecki — stały członek Rady Bezpieczeństwa.

Agencja TASS o rzekomej gotowości NATO do rokowań

MOSKWA (PAP) — Członkowie przedstawicielstwa krajów członkowskich NATO — pisze komentator polityczny Agencji TASS, wladimir Gonczarow — niemal co dzień powtarzają, że organizacja ta gotowa jest rokować z Układem Warszawskim w sprawie kontroli zbrojeń. Niedawno minister Spraw Zagranicznych RFN, Hans Dietrich Genscher, oświadczył w Stuttgarcie, że propozycja NATO w tej sprawie, będąca „realną bazą” dla rokowań, pozostają w mocy i mają na celu zapobieżenie wysięgowi zbrojeń. Dzień później — pisze Gonczarow — w Brukseli odbyło się specjalne posiedzenie Rady Sojuszu Północnoatlantyckiego na szczepie ambasadorów — stałych przedstawicieli krajów tego bloku. Jak głosi komunikat z posiedzenia, jego uczestnicy potwierdzili, że pragną prowadzić ze Związkiem Radzieckim rokowania w ramach SALT III. Środki masowego przekazu na Zachodzie podchwyciły ten komunikat jako „wielką sensację” i podkreślały, że NATO wykazuje gotowość do rokowań z Związkiem Radzieckim „z pozycji siły” są nierealne.

Czemu więc państwa NATO udają, że nie słyszeli tych wiadomości i wciąż mówią o „rokowaniach”? Jak można w ogóle myśleć o SALT III, jeżeli układ SALT II nie został ratyfikowany, a Waszyngton odłożył dyskusję nad nim w Senacie USA, na czas nieokreślony? Jest to po prostu wyjątkowy cynizm — stwierdza komentator Agencji TASS, dodając, że zakończenie, że sens polityczny tej komedii, odgrzywanej przez NATO, jest oczywisty: chodzi o próbę oszukania społeczeństw krajów zachodnioeuropejskich i zamaskowania narzucenia przez Waszyngton nowego etapu wyścigu zbrojeń, który wzmacnia groźbę konfrontacji militarnej w Europie.

Zarówno przed podjęciem przez NATO tej decyzji, jak po grudniowej sesji brukselskiej — pisze dalej W. Gonczarow — w Moskwie i innych stolicach krajów socjalistycznych niejednokrotnie wyjaśniano autorytatywnie i nie dwuznacznie, że nadzieje na prowadzenie rokowań z NATO opowiadają się za rokowaniami w sprawie kontroli nad bronią nuklearną w Europie.

Komentator Agencji TASS przypomina, że Związek Radziecki niejednokrotnie proponował Zachodowi, by niezwłocznie zasięgał przy stole rokowań, przedyskutować sprawę obniżenia poziomu konfrontacji militarnej w Eu-

SPORT

O puchar ZG SZS

Białystok walczy w finale

Wczoraj przed południem zakończył się w Białymstoku turniej eliminacyjny turnieju mistrzowskiego w siatkówkę dziewcząt o puchar Zarządu Głównego SZS. Białostoczanek prowadzące w grupie zmierzyły się w sali II LO z innym pretendentem do awansu — MKS „Pałac” W-wa. Przy ogólnym wyniku 3:0, Białostoczanek i koleżanki pokonały 3:0. W meczu tym wyróżniła się skutecznie atakująca Dorota Kuchalska. Tym samym nasz SZS AZS awansował do finału „A” imprezy potwierdzając opinię, że jest jej faworytem. Obok białostockich dziewcząt z grupy tej awans wywalczyły jeszcze zespoły MKS „Pałac”, Trzecie miejsce w grupie zajął MKS „Lancet”, a czwarte MKS „Błękit” z Żolym. Drużyny te będą grać w finale „B”.

Grupa II wygrał i wszedł do finału „A” niezły zespół MKS „Cuprum” z Lubina pokonując w ostatnim meczu eliminacyjnym MKS „Bolesław” 3:0. Drugie miejsce w grupie, także premiowane awansem zajął MKS „Znicz” Gozów Wlkp. wygrywając z MKS „Kusy” Szczecin 3:0.

Pojedynek finału „A”, o medal tegorocznych mistrzów SZS, rozpoczęły się wczoraj po południu w sali II LO (ich wyniki zamieszczamy na str. 2), a mecz finału „B” odbędzie się w sali SP nr 15.

Białostocki SZS AZS w pierwszym pojedynku finałowym zmierzy się ze Zniczem Gorzów Wlkp., a Cuprum walczyć będzie z MKS „Pałac” W-wa.

Dziś w ostatnim dniu imprezy białostockie dziewczęta się o godz. 10.30 w meczu o jeden z medalu z Cuprum (wynik meczu z MKS W-wa został białostoczanom w finale zaliczony z eliminacji).

(ma)

Nasz komentarz

Potrzebna inicjatywa Budujemy lodowiska

Najważniejsza to inicjatywa. Gdy jest, to okazuje się, że trudności ze sprzętem sportowym nie są znowu nie do pokonania, a i odpowiednio pomieszczenie do organizowania imprez można znaleźć. Mamy w Białymstoku trzy kryje pływalnie. Dlaczego tak mało stajemy o kursach nauki pływania? Dlaczego prawie w ogóle nie stajemy o kursach nauki jazdy na nartach?

Kursy nauki prowadzenia samochodów urzęda się znacznie częściej, choć prawdopodobnie pływaniu czy bieganiu na nartach są umiejętnościami najbardziej niezbędnymi, nie mówiąc już o tym, że są tańsze i mniej kosztowne.

Dlaczego?

Mamy już warunki do budowania lodowisk. Jest lekki mroz, pada śnieg. Ze śniegu można zbudować bandy lodowiska i podworkowego czy szkolnego, a wylana wieczorem woda zamieni się w lodowisko taflę.

Jak zostaliśmy poinformowani, organizatorzy (społeczni) lodowisk mają kłopoty ze sprzętem do wylewania wody. W innych miastach Polski do akcji budowy lodowisk walczyli się straż pożarna, służąc swoją pomocą, głównie w wyposzczeniu sprzętu, a więc hydrantów i węży. Wierzymy, że i w Białymstoku straż pożarna w miarę możliwości udzieli pomocy.

Żekamy zatem na wiadomości o uruchomieniu lodowisk. Przypominamy jednocześnie, że Wydział KPiU Urzędu Miejskiego w Białymstoku prowadzi konkurs na najlepsze lodowisko w Białymstoku. (Lec)

Sztanga wyżej

Suwałczyzna nie posiada wielkich tradycji w ciężarówce. Sześć sekcji: w Augustowie, Elku, Giżycku, Goldapi, Olecku i Białej Piskiej prowadzone są przez Ludowe Zespoły Sportowe. Borykają się one z poważnymi trudnościami lokalowymi i sprzętowymi, co w dużym stopniu utrudnia osiągnięcie dobrych wyników. Ponadto odczuwalny jest brak koordynacji, gdyż w woj. suwalskim nie ma Okręgowego Związku Podnoszenia Ciężarów. OZCP w Białymstoku, któremu podlegają suwalskie sekcje nie zawsze jest w stanie udzielić potrzebnej pomocy. Dlatego też na wniosek miejscowych działaczy zosta-

Usprawnienie pracy administracji terenowej

WARSZAWA (PAP) — Dobra praca terenowych organów administracji państwowej ma ogromny wpływ na całokształt spraw danego regionu kraju, na jego rozwój i ogólną aktywność społeczną obywateli. Czyni się wiele starań, aby administracja państwowa coraz lepiej wykonywała swoje zadania, dokładnie znała potrzeby i możliwości terenów, ściśle współdziałała z radami narodowymi oraz wszystkimi ogniwami samorządności.

Niedawno Prezydium Rządu zaakceptowało akt legislacyjny, który powinien stworzyć warunki sprzyjające dalszemu usprawnieniu działalności administracji państwowej. Chodzi tu o rozporządzenie w sprawie zasad organizacji urzędów terenowych organów administracji państwowej.

Dokument ten — jak podają specjalistyczne czasopisma — wprowadza szereg rozwiązań, które upraszczają i ujednolicią wiele z obowiązujących dotychczas przepisów. Po przyjęciu na początku 1978 r. statutu województwa, a także statutu naczelnika gminy, przewiduje się obecnie umocnienie pozycji sekretarzy biur urzędów gmin przez zwiększenie ich uprawnień w stosunku do wszystkich pracowników

tych jednostek (zresztą będą miały nazwę „sekretarzy urzędów gmin”), a nie „sekretarzy biur urzędów gmin”).

I tak np. ustalone zostały jednolite zasady tworzenia komórek wewnątrzurzędowych. Chodzi o to, że powinny one być dostosowane do rzeczywistych potrzeb regionu (wynikających z wymogów dobrej obsługi gospodarki terenowej i ludności). Z tym wiąże się ograniczenie nadmiernej rozbudowy stanowisk kierowniczych w urzędach wojewódzkich.

Określone również zostały zasady dotyczące m. in. kierowania pracą urzędu, organizacji urzędu, poszczególnych stanowisk, zakresu czynności wydziałów, a także rodzaju spraw, które z upoważnienia terenowego organu administracji państwowej będą załatwiane przez określonych pracowników.

W sumie sprzyjać to powinno polepszeniu funkcjonowania terenowej administracji państwowej.

Koniec „Czerwonej książeczki”

PEKIN (PAP) — Centralny dziennik chiński „Zemnin Zypao” stwierdził 7 bm. w swym komentarzu, że „Mala czerwona książeczka” zawierająca cytaty z dzieł Mao Tse-tunga stała się obecnie w Chinach polimemem i przedmiotem żartów. Dziennik podkreśla, że nie można raz za razem powtarzać samych cytatów, ponieważ nie to nie daje.

NARADA w WK ZSL w Białymstoku

Wczoraj w siedzibie Wojewódzkiego Komitetu ZSL w Białymstoku odbyła się narada prezesów komitetów gminnych i gminnych komitetów oraz aktywów wojewódzkiego ZSL. Poświęcono ona była omówieniu polityczno-organizacyjnego dorobku białostockiej organizacji ZSL w minionym roku oraz jej udziałowi w realizacji zadań społeczno-gospodarczych województwa w roku bieżącym.

Z aktualną sytuacją społeczno-gospodarczą kraju i województwa zapoznali uczestników narady członkowie Sekretariatu NK, prezes WK ZSL — Jerzy Grzybek. Natomiast oceny działalności wojewódzkiej organizacji ZSL dokonał sekretarz WK — Stanisław Mienkowski.

Białostocki ludowy wniósł poważny wkład w rozwój województwa, a szczególnie w realizację bieżących zadań w rolnictwie. Inspiracją do zwiększenia aktywności stały się Wytyczne na VIII Zjazd PZPR. Były one przedmiotem dyskusji podczas niedawno zakończonych gminnych zjazdów.

Ogłoszone zostały wyniki współzawodniczenia o miano najbardziej aktywnego miejsko-gminnego i gminnego komitetu ZSL w ubiegłym roku w woj. białostockim. W rywalizacji tej najl. sz. o. okazał się Miejsko — Gminny Komitet ZSL w Hajnówce, przed Miejskim Komitetem w Białymstoku i MGK w Dąbrowie Białostockiej. (kg)

Przesiedleńcy z NRD rozczarowani w RFN

BONN (PAP) — Tygodnik „Der Spiegel” podjął w najnowszym numerze wstydliwe pomijany w RFN los tych obywateli NRD, którzy znaleźli się na terenie Republiki

Iran

Wypowiedź Chomeiniego

TEHERAN (PAP) — W wystąpieniu radiowym ajatollah Chomeini oświadczył, że starcia zbrojne, które wydarzyły się w szeregu miast irańskich, były następstwem spisku mającego na celu przeszkodzenie w przeprowadzeniu wyborów prezydenckich. Wezwał on ludność kraju, by wykaazała wstrętność i spokój wobec nieustannych prowokacji imperializmu amerykańskiego w stosunku do rewolucji irańskiej. Pragniemy tylko jednego — powiedział Chomeini: aby nasz kraj był wolny i mógł sam dysponować swymi bogactwami naturalnymi.

Tajemniczy pożar na lotnisku

RZYM (PAP) — W poniedziałek w nocy w hangarze na międzynarodowym lotnisku Fiumicino w Rzymie wybuchł tajemniczy pożar. Ogień strawił niemal całkowicie odrzutowy samolot pasażerski typu „DC-9” włoskich linii lotniczych „Alitalia”. Na czas akcji ratowniczej w rejonie portu wstrzymano wszelki ruch powietrzny. Strażacy mieli trudności z dostaniem się do wnętrza hangaru z powodu blokady elektrycznego mechanizmu otwierającego bramy.

Już dwa tysiące kuponów!

PLEBISCYT na 5 najlepszych sportowców BIAŁYSTOK

1.	...
2.	...
3.	...
4.	...
5.	...

ŁOMŻA

1.	...
2.	...
3.	...
4.	...
5.	...

SUWAŁKI

1.	...
2.	...
3.	...
4.	...
5.	...

Imię i nazwisko

Adres

(Lec)

